

మార్చి - 2023

పీఎస్‌ఆర్‌క్రూప

ఆధ్యాత్మిక మాన పత్రిక

గౌరవ సంపాదకులు :

కె. సామ్యేల్ రాజేంద్ర

సంపాదకులు :

కె. ఇమ్మానియేల్ రాజేంద్ర

చందా వివరాలు :

సంపత్తుర చందా రూ. 350/-

పోషక చందా రూ. 1500/-

జీవితచందా రూ. 5000/-

చిరునామా :

ఎడిటర్, హన్నాక్రూప

పోస్ట్‌బాస్ నెం. 51, క్లోపేట, 6వలైను

బంగళ్లు-523001, ప్రకాశంజిల్లా

సెల్ : 9440217726

బ్యాంక్ అక్టాంట్ వివరాలు :

A/c Name: K. Emmanial Rajendra

A/c No.: **10957294340**

Bank: SBI Main Branch, Ongole

IFSC Code : SBIN0000890

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	ఎడిటర్	02
జపుత్వనేపు	కొడవలికంటి	03
వేరీజ్ యువర్ ఫోర్స్	ఇమ్మానియేలు రాజేంద్ర	06
నా చిత్తానుసారుడు	కొడవలికంటి	07
రక్తపొవరోగం గల ట్రై హన్నాక్రూప డెస్క్	హన్నాక్రూప డెస్క్	09
ఉపవాసం	హన్నాక్రూప డెస్క్	11
స్వస్థపరచిన దేవుడు	సాక్ష్యం	13
కాలానికి కేంద్రం ట్రైస్	ఎ.యస్.ఆర్.జక్కం	15
నెరవేరిన కల	చిన్నపిల్లల పేజి	16
కృపాదానం	కొడవలికంటి	18
మనల్ని మనం పరీక్షించుకోవాలి	హన్నాక్రూప డెస్క్	20
దేవుడు - సిరి	హన్నాక్రూప డెస్క్	21
లోకంతీరు	ఇమ్మానియేలు రాజేంద్ర	22

ప్రిమిటివ్ గ్రాఫిక్స్ ట్రిప్ల్ ప్రైంటర్

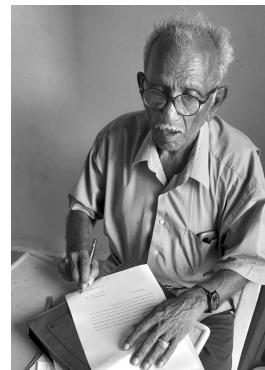
HANNA KRUPA
Christian Devotional Monthly Magazine

సంఖ్య : 20 సంవిక : 3

ప్రశ్నపుస్తి యోహానీవాయే
నాక్కు బులమ్ము

సీరియల్ సంఖ్య

సంచాదకీయం.....

హన్నాకృప పారకులకు కొడవటికంటి సామ్యేల్ రాజేంద్ర నమస్కారములు.

అష్టోమాల్ని నెలలో ప్రవేశించాము. పరీక్షలు ల్రాయడానికి ఈ నెల కొరకు విధానభూలు ఎదురు చూస్తున్నారు. పరీక్షలు, టెస్ట్స్ న్న. ఎప్పుడూ ప్రార్థించని వారు కూడా ప్రార్థనలు చేసున్నారు.

క్రొత్త మనల్ని భయపెడుతుంది. రేపటి రోజు మానవులకు క్రొత్తరోజు. రేపు జంతకముందు ఎన్నడూ రాలేదు. మరలా మన కొరకు రాదు. మనల్ని వెంబడిస్తూ, భయపెడుతూ వస్తున్న క్రొత్తరోజును చూసి భయపడవద్దు అన్నాడు ప్రభువు. రేపటిని గూల్లి చింతింపకుడి రేపటి దినము డాని సంగతులను గూల్లి చింతించును అన్నాడు.

అసలు మనుషులు భయపడటానికి ముఖ్యకారణం దేవుని మరచిపోవటం. మనం మరణించేటంత వరకు మనల్ని విడువక ఎడబాయక కాపు కాస్తున్న దేవుని వాగ్ధానాన్ని గ్రహించకపోవటం. యెహోవా నా కాపలి అని నమ్మకపోవటం. కొందరు అన్ని విషయాలలో సమృద్ధిగా ఉండినా, వాలికి రేపు అనే విషయం అందోళన కలిగిస్తుంది. కొందరు వచ్చేవారం గురించి, మరకొందరు వచ్చే నెల గురించి, మర కొందరు వచ్చే సంవత్సరం గురించి భయపడతుంటారు. అందుకే ప్రభువు ఏనాటి కీడు ఆనాటికే చాలును అన్నాడు. అంటే మనం ఈ రోజు విషయం సంతృప్తి కలిగి ఉండమని. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది మనం విడిచి వచ్చిన మార్గము మనం మరచిపోతుంటాము. మనం నడవబోయే మార్గాన్ని గురించి బిగులు పడటానికి కారణం ఇదే. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరూ ప్రభువునుబట్టి దైర్ఘ్యముగా ఉండమని మనవి చేస్తున్నాము.

దయచేసి చందా కట్టని వాట్స్, మీ సంవత్సర చందా కట్టి పత్రిక అభివృద్ధికి తోడ్పడవలసినదిగా కోరు చున్నాము. మీరు ఫోన్స్ పే ద్వారా చందా పంపాలనుకుంటే పత్రికలో కుప్పేజీలో ముద్రించబడిన కూడ్యార్ కోడుని ఫోన్స్ పే ద్వారా స్టోన్ చేసి పంపవచ్చును. మీరు ఫోన్స్ పే ద్వారా చందా కట్టినట్లయితే దయచేసి మాకు 9440217726 నంబర్కి ఫోన్స్ చేసి చెప్పండి లేదా మీ పేరు, పత్రిక అట్టస్ లేబుల్ మీద మీ సీలియల్ నంబర్, త్రాన్స్ఫర్ చేసిన మొత్తం SMS చెయ్యండి. దేవుడు మిమ్మును సదాకాలము బీవించును గాక! అమెన్!

-కొడవటికంటి సామ్యేల్ రాజేంద్ర

K. Emmanial Rajendra, SBI Main Branch, Ongole
A/c No. 10957294340

జయ్తు నేపు

(యోనేపు) జీవితచలిత్తు)

- కొడవటికంటి

గాజాకు వచ్చేటప్పుడు కొంచెం దూరంలో గాజా కొండ కనబడుతూనే ఉంది. గాజాలో ఎక్కువమంది నెఫీలులు ఉన్నారని తన ఇంటి ముఖ్య సేవకుడు చెప్పేవాడు. గాజా ఒక చక్కని గుండ్రని కొండమీద, సముద్రానికి రెండుస్తుర మైళ్ళ దూరంలో కట్టబడి ఉంది. దూరంగా గుండ్రని బంతిలా కనబడే గాజా పట్టణం కొండ దగ్గరికి వచ్చే కొద్ది పెద్ద పెద్ద మేడలతో, పూల తోటలతో, కనిపిస్తుంది. అనేకరకాలైన సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో నిండి ఉంది. ఈ గాజా బబులోను నుండి యొబూను మీదుగా కాకట్ వెళ్ళే రాజబాట మీద ఉంది. హోరాను నుండి నజరేతు మీదుగా ఐగుప్పు వెళ్ళే రాజమార్గములో ఉంది. ఈ పట్టణంలో ఉన్న మంచి సత్రము, విలువైన సదుపాయాలు, విచ్చల విడిగా ఈ లోకసంబంధాలు - యాత్రికులను తొందరగా ఈ పట్టణాన్ని దాటనివ్వువు.

యోనేపు గాజాలో చివరివరకు వెళ్ళాడు. పడమర మహానముద్రం కనబడుతుందే కాని యోప్పేలో వలె ఓడలు కనిపించలేదు. డక్కిణాన ఐగుప్పుకు వెళ్ళే రథాలు, యాత్రికులు కనిపిస్తున్నారు. విలువైన పెద్ద రథాలు, సైనికులు, కాకట్ నుండి రాజమార్గం కనబడుతున్నాయి. తను నిలబడ్డ కొండ చివర్లో ఒక చిన్న దేవాలయం ఉంది. అది దాగోను దేవాలయం. అక్కడ ఏదో జాతర జరుగుతున్నట్లుంది. నాట్యం ఆడుతున్నారు. అటు వెళ్ళటం ఇష్టం లేక తూర్పుగా ఉన్న ఒక కొన మీదకు నడిచాడు. కొంచెం తూర్పుగా వంగివున్న శిఖరం మీదుగా వియాన్ను చేయి పట్టుకొని నడిపిస్తున్నాడు. వియాన్కి కొండల మీద తొందరగా నడవటం రాదు. యోనేపు కొండల మీద నడవటం షైకెములో నేర్చుకున్నాడు.

యోనేపుకు గుండె ఆగిపోయినట్లుయింది. అది తూర్పు

తీరం. “వియాన్!” అని పెద్దగా అరిచాడు. వియాన్ ఆశ్చర్యపోయాడు. ఎప్పుడూ చిన్న గొంతుతో మాట్లాడే యోనేపు అకస్మాత్తుగా ఇంత పెద్దగా ఎందుకు అరుస్తూ మాట్లాడుతున్నాడో అర్థం కాలేదు. యోనేపు కొండ కొనకు ఇంకా తొందరగా నడుస్తున్నాడు. ఎడమవేత్తో తన అంగీని మోకాళ్ళపైదాకా లాక్కుంటూ, పైకి పోతూ “వియాన్... వియాన్... వియాన్ తొందరగా రా!” అంటూ అరుస్తున్నాడు. అప్పటికే వియాన్ యోనేపు యొక్క ఆరాటం చూస్తూ తనని తాను తమాయించుకోలేని స్థితిలో శిఖరం మీద నుండి జారిపడి చచ్చిపోతాడేమాననే భయంతో ఒక్క ఉదుటున యోనేపును పట్టుకున్నాడు. కాని యోనేపు ఇదేమి పట్టించుకోకుండా “వియాన్... వియాన్...!” ఇదిగో తూర్పున కొండ చూడు. అది మా పడమటి కొండ దాని వెనకాలే రోజూ సూర్యుడు సాయంకాలం మాయమైపోతుంటాడు. అరెరె...! దాని అవతలనే హైటోను ఉంది. ఇప్పుడు అక్కడ మా నాయన చచ్చిపోయి ఉంటాడు. మా అన్నలు నా అంగీ తీసుకున్నారు. దాన్ని మా నాయనకి చూపించి - అది దారిలో దొరికింది. ఏదో దుష్టమ్యగం నన్ను చంపేసి ఉంటుందని చెప్పి ఉంటారు. వెంటనే మా నాన్న చనిపోయి ఉంటారు. వియాన్! అదిగో అదే హైటోను. అక్కడే మా తాత అబ్రాహాము, మా అవ్వ శారా సమాధి ఉంది. ఇప్పుడు మా తండ్రిని కూడా అక్కడే మక్కేలా గుహలో పాతిపెట్టి ఉంటారు” అంటూ కుప్ప కూలిపోయాడు.

వియాన్ ప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. యోనేపు ఏదుస్తునే ఉన్నాడు. ఇంతలో ఎవరో అటుగా వస్తుంటే యోనేపు, వియాన్ లేచి నిలబడ్డారు. తూర్పున కనబడుతున్న కొండ శిఖరం - దాన్నే హైటోను కొండ అంటారు. అది నిజంగానే హైటోనుకు ఏడనిమిది మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. వియాన్

యోనేపు భుజం మీద చేయివేసి చిన్నగా క్రిందకు నడిపించాడు. యోనేపును చూస్తూ “అక్కడకు వెళ్లాలని ఉండా?” అని అడిగాడు. “లేదు, యజమానికి మాట ఇచ్చాను కదా! నీకు కూడా అనుమానం కలుగుతుందే..!? అన్నాడు యోనేపు. వియాన్ ఏమి మాట్లాడలేదు. ఇంకా ఇరవై నాలుగు గంటలు ఈ గాజాలో గడపాలి. గాజాలో ఉన్నంతకాలం యోనేపుకు మనసు నెమ్ముది ఉండడని తెలుసు. దేరా దగ్గరకు రాగానే వప్రాలు మార్చుకుని యజమానికి కనబడ్డారు. భోజనం మగించుకొని చాలాదూరం నడిస్తే, సముద్రపు ఒడ్డు కనిపించింది. ఇక్కడి సముద్రం యొప్పేలో లాగా లేదు. ప్రశాంతంగా ఉంది. కెరటాలు చాలా చిన్నవి. ఒడ్డున కూర్చుని సముద్రం చూస్తున్నాడు. సముద్రం చూస్తుంటే మనసు ఇంటిమీద సుండి మరలింది. యొప్పే సముద్రం భయాన్ని కలుగజేస్తే, గాజా సముద్రం నెమ్ముది కలిగిస్తుంది.

దేవుని సృష్టి - ఆయన జ్ఞానాన్ని తనకు బోధిస్తున్న ట్లుగా ఉంది. తన తాత ప్రక్కనే కూర్చున్నట్లుగా, ఆయన మాట్లాడుతున్నట్లు అనిపించింది. తనకు తెలియకుండానే ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నట్లు, మనసులో కలుగుతున్న భావాలు పెదవిదాటి చిన్నగా బయటకు వస్తున్నాయి. సముద్రంలో చేపల వేట మగించుకొని బెస్టవారు తమ ఇళ్ళకు వెళ్లున్నారు. వియాన్ ఆ పల్లె ప్రజలను గమనిస్తుంటే, యోనేపు అన్నాడు - “సాయంత్రందాకా పాటుపడి తమ పనులను చేసుకోవటానికి మనమ్ములు బయటకు వెళతారు” అని. ఎడమప్రక్కగా చూస్తూ “యొహోవా నాటిన వృక్షాలపైన కొంగలు నివాసము చేస్తున్నాయి. గొప్ప కొండలు కొండ మేకలకు ఉనికిపట్లు, కుండేళ్ళకు బండలు ఆశ్రయస్తానం” అని వియాన్ వైపు చూస్తూ “వియాన్!” అని నవ్వాడు.

యోనేపు నవ్వితే గలగలమని నీళ్ళు పారినట్లు అనిపించింది వియాన్కి. యోనేపు ఎంత చక్కనివాడు! అనుకున్నాడు వియాన్. నిజంగా ఆ తండ్రి ఇతని వియోగ మనకు ఎంత తల్లడిల్లి పోతున్నాడో అనుకున్నాడు. యోనేపు మళ్ళీ నవ్వాడు. “ఈ బలహీనమైన కుండేళ్ళు - చిన్నప్పుడు

పెకెము పొలములో వందలకొలది మందలుగా పొలాల్లో రాత్రివేళ పండుకొనేవి. ఒకసారి శబ్దమైతే ఆ శబ్దానీకి రెండు కుండేళ్ళు చచ్చిపోయేవి. అటువంటి బలహీనమైన జీవికి దేవుడు బలమైన బండలు ఆశ్రయస్తానం చేశాడు. ప్రతి జీవి తమ ఆహారమును దేవుని నుండి తీసుకొన చూస్తున్నాయి” అన్నాడు. “అయితే మనకు ఆహారం ఇస్తుంది మన యజమాని యూపును కదా!” అన్నాడు వియాన్ నవ్వుతూ. “కాదు, ఆయన ఆహారం సృష్టించలేదు. దేవుని సృష్టిలో నుండి తనకు ఇవ్వబడింది తీసుకొని, తనకు ఆ సంగతి తెలియకపోయినా దేవుని ఆజ్ఞానుసారంగా మనకు, ఒంటెలకు ఆహారం పెడుతున్నాడు. అసలు దేవుని సెలవు లేనిదే ఏ జీవి కూడా ఆహారం తీసుకోలేదు” అన్నాడు యోనేపు. వియాన్కు ఏదో క్రాత్త విషయం వింటున్నట్లుగా ఆశ్చర్యపోయి “నిజమా!” అన్నట్లు చూశాడు. ఔనన్నట్లు తలూపాడు యోనేపు.

“అదిగో విశాలమైన మహాసముద్రం, అందులో లెక్కలేనన్ని జలచరాలు చిన్నవి, పెద్దవి ఉన్నాయి. సముద్రంలో ఆడుకోవటానికి కొండలంత పెద్ద చేపలు న్నాయి. వాటికి కూడా దేవుడు తగిన కాలమందు” అని కొంచెంనేపు ఆలోచించి, తలవంచుకొని ఏదో ధ్యానిస్తున్న వానిలా... “ఇవన్ని నీ దయకొరకు కనిపెట్టుచున్నవి ప్రభువా! నీవు వాటికి పెట్టునది అవి కూర్చుకొనును” అని తనలో తాను మాట్లాడుకొనినట్లు, కాదు.. ధ్యానించినట్లుగా అంటూ వియాన్ వైపు చూసి “మన యజమాని (యూపును) మనకు పెట్టినట్లు” అని నవ్వాడు. వియాన్కి యోనేపు ముఖం చూస్తే ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇంతకుముందు ఆ గుండ్రని గాలి కొండని చూసి అక్కడ అంతగా ఏడ్చిన వాడేనా ఇప్పుడు ఇలా మాట్లాడుతున్నది? ఒక యోగిలాగా, బుఱిలాగా కనిపించాడు యోనేపు వియాన్కి.

“దేవుడు తన గుప్పిలి విప్పగా అవి మంచి వాటిని తిని తృప్తిపరచబడును. ఆయన ముఖము మరుగు చేసుకొనగా అవి కలతపడును. ఆయన వాటి ఊపిరి తీసివేయునప్పుడు అవి ప్రాణాలు విడిచి నీళ్ళలో మంటి

పాలవుతాయి. దేవుడు ఊపిరి విడిస్తే అవి మళ్ళీ సృష్టింప బడతాయి” అన్నాడు యోసేపు. వియాన్ యోసేపు భుజం మీద చెయ్యి వేశాడు. ఒక్క వేడిగా ఉంది. జ్వరం ఏమి లేదు. అతని మొదడులోని ఆలోచనే శరీర వేడికి కారణం అని తెలుసు. యోసేపు ముఖం ఎంతో ఉల్లసంగా ఉంది. ఏదో చెప్పులేని భావన. దానికి సరైన భాష అందనట్లుగా ఉన్నాడు. కళ్ళనిండా నీళ్ళు ఉన్నాయి. కాని అది ఏడుపు కాదు. “వియాన్! కొద్ది రోజులు నేను పాపంలో ఉన్నాను” అన్నాడు యోసేపు. వియాన్ మాట్లాడలేదు. “మీరు కాని దోతాను ద్వారా ప్రయాణం చెయ్యకపోయుంటే ఈనాటికి నేను ఉండేవాడిని కాదు. చనిపోయి ఉండేవాడిని. అయితే దేవుడు నా మరణం తప్పించటానికి యూషనుని పంపించాడు. నిజానికి ఆయన నన్ను కొనకపోతే వారు నన్ను నీళ్ళలేని గుంటలో వదలి వెళ్లిపోయేవారు. ఆ గుంట అక్కడి వారికి ఎవరికి తెలియదు. దానిలో నీళ్ళులేపు. ఒక్కసారిగా చనిపోతే బాధలేదు. కానీ దస్పికతు, ఆకలికి అల్లాడి చనిపోయేవాడిని. ఒకవేళ అరచినా, ఎవైనా విన్నా, ఆ గుంటలో నుండి ఆ స్వరము వచ్చిందనుకోరు. నా గర్వానికి, నా అహంకారానికి నేను నా అన్నల వలన శిక్షింప బధితే దేవుడు తనే అడ్డుకొని మిమ్మలను ఆ మార్గాన రప్పింపజేసి బ్రతికించాడు. నేనైతే నా దేవుని మీద మనసులో ఎన్ని నిందలు వేశానో! ఎన్నో అవిశ్వాసమైన ఆలోచనలతో ఉన్నాను. ఈ సముద్రాన్ని, ఈ వాతావరణాన్ని, నీ స్నేహాన్ని చూసి దేవుని కార్యాలను నేను గ్రహించేటట్లు నా కొరకు నన్ను ఇక్కడికి పంపించాడని నేను నమ్మతున్నాను” అని తలవంచుకొని “దేవా! నీ కార్యములు ఎన్నో విధాలుగా ఉన్నాయి. జ్ఞానము చేత నీవు వాటిని చేస్తున్నావు” అని ఇంకేమి మాట్లాడకుండా మౌనంగా మోకాళ్ళ మీద తల అనించుకొని నిశ్శలంగా కూర్చున్నాడు.

వియాన్ లేచి దూరంగా వెళ్ళి వెనక్కి తిరిగి యోసేపు వైపు చూచి - ఎవరు ఈ యోసేపు? మొదటిసారి గాయాల తో గుంట నుండి తీయబడి, కేవలం ఇరవై వెండి రూకలకు అమృబడినవాడు. యొప్పే వచ్చేవరకు ఒక విధంగా

ఉన్నాడు. యొప్పేలో కొంచెం మార్పు కనిపించింది. కానీ గాజా పట్టణం వచ్చిన దగ్గర్నుండి యోసేపు ఎవరో క్రొత్తవాడిలాగా ఇంతకుముందు తను ఎరుగనివానిలా వయస్సుకు మించిన వానిలాగా కనిపిస్తున్నాడు. యోసేపు శబ్దం రాకుండా గాలిలో నడిచినట్లుగా దగ్గరికి వచ్చి “వెళ్ళామా?” అన్నాడు. “నిన్ను ఒక విషయం అడగాలి!” అడిగాడు వియాన్. “ఆలస్యమైతే యజమాని కోపగించదా?” అన్నాడు యోసేపు. “అయితే పద, చాలాదూరం నడవాలి” అన్నాడు వియాన్. ఇద్దరూ పట్టణంలో గుండా ప్రయాణం చెయ్యాలని అనుకున్నారు. గాజా పట్టణం చుట్టూ గోడ కట్టబడి ఉంది. పట్టణం చక్కగా నిలువుగా, అడ్డంగా గీతలు గేసినట్లు రహదారులు, దుకాణాలు ఎంతో ముచ్చట వేసింది. ఒక బజారు అన్ని వీధుల కంటే అందంగా ఉంది. కాని అటు వెళ్ళడానికి వియాన్ ఒప్పుకోలేదు. ‘ఎందుకు?’ అని నిలవేసినట్లుగా ఆగాడు.

(సశేషం)

ఫోన్‌పే ద్వారా లేదా గూగుల్ పే ద్వారా
చందా పంపించాలంటే
ఈ క్రింది క్యాఅర్ కోడ్ స్నాన్ చేయండి

Scan & Pay Using PhonePe App

Emmanial Rajendra

‘వేర్ ఈజ్ యువర్ హోర్ట్’

‘హృదయం ఎక్కడున్నది నీ చుట్టూనే తిరుగుతున్నది’ అన్నది సినిమా పాటే కావచ్చ కానీ, ప్రతి ఒక్కరి హృదయం ఎక్కడో తిరుగుతునే ఉంటుంది. హృదయం ఎప్పుడూ ఒక్క క్షణం తీరిగ్గా కూర్చోదు. ఏదో తపన, ఏదో ఒకబి చేసెయ్యాలి. కోతికి కొబ్బరికాయ దొరికినట్లు హృదయానికి ‘స్ట్రోఫోన్’ రూపంలో చేతినిండా పని దొరికింది. ఇంక హృదయానికి పంట పడింది. దాని చుట్టూ తిరిగే పని లేకుండా హృదయాన్ని స్ట్రోఫోన్లో పెట్టేసి సెక్కురిచేసి పాన్వెషన్లో లాక్ చేసి పారేశారు. ఇంక హృదయం స్ట్రోఫోన్లో నుండి బయటికి రావాల్సిన అవసరమే లేకుండా స్ట్రోఫోన్ ప్రపంచంలో కావలిసినంత ఎంటర్బైన్మెంట్. అప్పుడెప్పుడో యేసుప్రభువు ‘నీ ధనమెక్కడ నుండునో అక్కడనే నీ హృదయము ఉండును’ అని చెప్పాడు. ఇప్పుడైతే ‘నీ స్ట్రోఫోన్ ఎక్కడ ఉండునో అక్కడే నీ హృదయం ఉంటుంది’ అని చెప్పాల్సి వచ్చేంతగా ప్రతిఒక్కరూ స్ట్రోఫోన్కి బానిసలయ్యారు. సరుల హృదయాలోచన వారి బాల్యము నుండి చెడ్డది’ (ఆది. 8:21). ఇలాంటి చెడ్డ హృదయాన్ని ఈ స్ట్రోఫోన్, ఇంటర్వెట్, సోఫ్ట్ మీడియా ఇంకా చెడగొట్టి దేవునికి దూరం చేస్తుంది. యేసుక్రిష్ణ రెండవ రాకడ నేడో రేపో అన్నంత దగ్గరగా ఉంది అనటానికి నిదర్శనంగానే దేవుని సువార్త స్పీడుగా వ్యాపి చెందటానికి దేవుడు స్ట్రోఫోన్ని సృష్టించాడు. స్ట్రోఫోన్లో బైబిలు ఉంటది కదా నా బిడ్డలు రోజూ బైబిలు చదువుతారులే, యూట్యూబ్లో రోజూ దేవుని వాక్యము వింటారులే, వాట్యాప్, ఫేస్బుక్ ద్వారా నా వాక్యాన్ని 24 గంటలూ పేర్ చేస్తారు అని భావించాడు. దేవుడు సృష్టించిన దానిని చెడగొట్టటమే సాతాను లక్ష్మిం కాబట్టి ఆ స్ట్రోఫోన్ ద్వారానే మనుషులను నాశనం చేయడానికి పోన్ చేసి, స్ట్రోఫోన్ నిండా చెత్తచొరం పోసింది.

మనుషులు దేవున్న బారిదీ కొట్టించే అతితెలివితో దేవుని వాక్యం ఏవో రెండు పోస్టులు పెట్టి, ఇంక రోజంతా సాతాను పని మీదనే ఉంటారు. పాపం సాతాను మనకోసం ఎంతో కష్టపడి చేసిన యాప్లు వాడకపోతే సాతాను బాధపడిద్దని, జాలిగల హృదయంతో సాతానును ఎక్కువ బాధపెట్టకుండా యాప్లు మొత్తం ఇన్స్టాల్ చేసుకొని ఆ చెత్తలో పడి పొర్చాడటమే గొప్ప భాగ్యమన్నట్లు నిద్ర కూడా పోకుండా మరీ వాడుతున్నారు. చదువువున్న లేకపోయినా, పేద గొప్ప, ఆడ మగ, చిన్న పెద్ద, అన్యజనులు క్రిస్తువులు అన్న తేడా లేకుండా ఈ సోఫ్ట్ మీడియా మత్తులో మునిగిపోయారు. చివరికి దేవుని పని చేస్తున్నామని చెప్పుకునే సంఘకావరులు, సువార్తికులు కూడా సాతాను ట్రావ్లో పడ్డవారిని రక్కించా ల్చింది పోయి, వారే సాతాను ట్రావ్లో చిక్కి యూట్యూబ్లో దేవుని వాక్యము పెట్టడం ద్వారా డబ్బు సంపాదనలో బిజీగా ఉన్నారు. గతంలో ‘రండి, వినండి, రక్షణపొందండి’ అనే నినాదంతో వాక్యం ప్రకటించేవారు. ఇప్పుడైతే ‘లైక్, ఫేర్, సబ్స్క్రైబ్ చేయండి’ అని బతిమాలు కుంటున్నారు. ఈ సోఫ్ట్ మీడియా అనేది మనుషులందరికి ఒక మాయా విగ్రహమై పోయింది. నిద్ర లేచిన దగ్గర్నుండి మళ్ళీ పడుకొనే వరకు దాని పూజలోనే అందరూ తరిస్తున్నారు. ‘మీ హృదయము మాయలలో చిక్కి త్రోవ విడిచి యితర దేవతలను పూజించి వాటికి నమస్కరింపకుండ మీరు జాగ్రత్త పడుడి’ (ధ్వితీయా. 11:16) అని దేవుడు పొచ్చరించిన విషయం ఎవరికీ వినబడ లేదు, కనబడలేదు. ఎందుకంటే అందరూ ఈ సోఫ్ట్ మీడియా మాయలో చిక్కి త్రోవ విడిచి స్ట్రోఫోన్కి, ఇంటర్వెట్కి బానిసలైపోయారు. మరి మీ పరిష్కార ఏంటి? మీ హృదయం ఎక్కడుంది? ఫ్లైజ్ చెక్... వేర్ యువర్ హోర్ట్ ఈజ్...’

ఫోన్ పే లేదా గూగుల్ పే ద్వారా పత్రిక చందా పంపవలసిన ఫోన్ నంబరు

9 4 4 0 2 1 7 7 2 6

నొ చిత్తానుసారుడు

- క్రాడవటికంటి

(దావీదు జీవిత చరిత్ర)

వదివైళ్ళు ప్రయాణం తర్వాత ఏలా లోయకు వచ్చినప్పుడు అబ్బేరు రాజువద్దకు వచ్చాడు. సౌలు తన వాహనం దిగినప్పుడు -

“యుద్ధం జరుగదు రాజు” అన్నాడు అబ్బేరు.

“ఎలా?” అన్నాడు సౌలు

“గొల్యాతు అనే నెఫీలీయుడు ఒకడు ఫిలిషీయుల సైన్యమునకు ముందుగా వచ్చి ఇతాయేలీ యులలో ఎవరైనా నాతో పోట్లాడి నన్ను చంపగలిగిన యెడల మేము మీకు దాసులమగుదుము. నేనతని చంపిన యెడల మీరు మాకు దాసులై మాకు దాస్యము చేయుదురు. ఈ దినమున నేను ఇతాయేలీయుల సైన్యములను తిరస్కరించుచున్నాను. ఒకని నియమించిన యెడల వాడును నేనును పోట్లాడుదుమని ఆ ఫిలిషీయుడు చెప్పచున్నాడు” అన్నాడు అబ్బేరు. “అయితే మన సైన్యములో చాలామంది శారులు ఉన్నారు కదా!” అన్నాడు సౌలు. “నిజమే కాని ఆ గొల్యాతు దాదాపు పది అడుగుల ఎత్తు వాడు. అతడు నెఫీలుడు” అన్నాడు అబ్బేరు. “అయితే ఇప్పుడు ఏమిటి కర్తవ్యం” అన్నాడు సౌలు. “వాడు నిన్న ఉదయం సాయంకాలం ఇదే విధంగా సవాలు చేసి యున్నాడు. ఈ రోజు ఉదయం కూడా. దేవుడు ఈ యుద్ధమును ఏ విధంగా మొదలుపెట్టి ముగించనున్నాడో ఎంత కాలమైనా వేచి చూడవలసిందే. మీరు రాజుప్రసాదమునకు వెళ్ళండి. ప్రతి దినము మీకు ఇక్కడి పరిణామ ములను తెలియజేస్తుంటాను” అన్నాడు అబ్బేరు. సౌలుయొద్ద ఉండి, సెలవు పొంది దావీదు బెట్టెహేమునకు తిరిగి వచ్చాడు. అయితే ఈసారి బెట్టెహేము ప్రయాణంలో బహు ఖిన్నుడై వచ్చాడు. ఎవరు ఈ గొల్యాతు? ఇతాయేలీయులలో జీవముగల దేవుని సైన్యంలో ఒక్క వ్యక్తి కూడా వానితో పోరాడ శక్తి లేనివారా? ఇది ఎంత

అవమానం? తన హృదయం దుఃఖింతోను, పొరుపంతోను ఉడికిపోతున్నది. తాను స్వితంత్రుడు కాదు - యుద్ధంలోని సైనికుడు కాదు. తాను కేవలం సౌలురాజు ఆయుధాలు మోయువాడు మాత్రమే.

నెల రోజులు గడచిపోయాయి. ఇతాయేలు సైన్యం ఈ కొండ మీద ఫిలిషీయులు ఆ కొండమీద దేరాలు వేసుకొని ఒకరినాకరు చూసుకోవటమే. ప్రతిరోజు ఉదయం సాయంత్రం గొల్యాతు బయలుదేరి తనను తాను అగురచు కొంటున్నాడు. సౌలు ఇన్ని రోజులు బహు మనోవ్యకులత కలిగి వున్నాడు. రాజైన తర్వాత తన దృష్టంతా రాజ్యం మీదనే కాని దేవుని మీద లగ్నపరచలేదు. అబ్బేరుతో మాట్లాడటం తప్పితే ఇంక ఏ సంగతి అతని ఆలోచనలలో లేదు. ఇప్పటికి సరిగ్గా నలబైరోజుల నుండి తన సైన్యం ఏలా లోయలో ఉంది. వారికి ఆహారం సమకూర్చటం పెద్ద సమస్య అయిపోయింది. సమూయేలుగారి దగ్గరకు ఎన్నిసాధ్య కబురు చేసినా రాలేదు. తాను స్వయంగా వెళితే ఆయనకి కోపం వస్తుందేమానని భయం. నోబులో అహీమెలెకునకు కబురు చేస్తే వచ్చాడు. దేవుడైన యోహోవా ఏదో గొప్ప కార్యం జరిగించి ఫిలిషీయులను నాశనం చేస్తాడు అని చెప్పాడు కాని ఎలా? అనేది అర్థం కాలేదు.

ఉదయాన్నే తన తండ్రి కబురు చేస్తే దావీదు వెళ్ళాడు. “నీ సహాదరుల కొరకు వేయించిన గోధుమలు ఒక తూమెడును ఈ పది రొట్టెలును తీసుకొని దండు లోనున్న నీ సహాదరుల వద్దకు త్వరగా పొమ్ము. మరియు ఈ పది జున్నగడ్డలను తీసుకొని పోయి వారి సహస్రాధిపతి కి ఇచ్చి, నీ సహాదరులు క్షేమంగానున్నారో లేదో తెలుసు కొని వారి యొద్ద నుండి ఆనవాలోకటి తీసికొని రమ్ము” అన్నాడు. ఎన్నోరోజుల నుండి తాను ఏలా లోయకు వెళ్ళి

ఆ ఫిలిప్పీయుని చూడాలనుకుంటున్న తన కోరిక ఇంత త్వరగా నెరవేరి నందుకు సంతోషిస్తూ గాడిద మీద ఆ వస్తువులు బిగించి తన గాడిద మీద ప్రయాణమయ్యాడు. దారిలో అబ్బేకి సంగతి చెప్పి ఏలా లోయకు వచ్చేటప్పటికి మధ్యాహ్నమైంది. సహాస్రాధిపతి తనకు తెలిసినవాడే. ఆయనతో మాటల్లాడినప్పుడు ఆయన చాలా విచారంగా కనిపించాడు. “జీవముగల దేవుని సైన్యములను తిరస్కరించుటకు ఈ సున్నతి లేని ఫిలిప్పీయుడు ఎంతటివాడు. వాని చంపి ఇత్రాయేలీయుల మీద నుండి ఈ నిందను తొలగించిన వానికి బహుమతి ఏమి?” అని అడిగాడు. “వానిని చంపిన వానికి రాజు బహుగా ఐశ్వర్యము కలుగజేసి, తన కుమారైనిచ్చి వివాహం చేసి, వాని తండ్రి ఇంటి వారిని ఇత్రాయేలీయులలో స్వతంత్రులుగా చేయును” అని అన్నాడు. అటు తిరిగి చూస్తే సైన్యంలో బేత్తలేహామీ యుదైన పేలహూ ఎదురు వచ్చాడు. దావీదును చూసి పలకరించి “ఈ గొల్యాతు చేసే సవాలు విన్నావా?” అన్నాడు. సహాస్రాధిపతితో పలికిన పలుకులే అతనితో అన్నాడు. అతను ఆశ్వర్యపోతూ “అయితే గొల్యాతుతో తలపడగలవా?” అన్నాడు. “రాజుగారు ఒప్పుకోవద్దా?” అంటుండగా, తన అన్న ఏలియాబు కనిపించాడు. దావీదును చూస్తూ “అసలు నువ్వు ఇక్కడికి ఎందుకొచ్చావు? గొళ్లెలను అరణ్యంలో ఎవరి దగ్గర వదలి వచ్చావు? నాకు తెలుసు నువ్వు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావో. చేయుమని చెప్పినది చేయుటకు నీకు ఇష్టము లేదు. యుద్ధము చూచుటకే కదా ఇక్కడకు వచ్చింది” అన్నాడు. “నేనేమి చేశాను. నేనేమి తప్ప చేయలేదే” అన్నాడు దావీదు”.

పేలహూ సైన్యంలో గూఢచారిగా పనిచేస్తున్న సంగతి దావీదుకు మాత్రమే తెలుసు. పేలహూ గుళ్లం మీద ఎక్కి యెబూసు వైపు వెళ్లటం చూసాడు. ఈ సంగతి రాజుతో చెప్పాడని తెలుసు. సహాస్రాధిపతి దావీదును పిలిచి “ఈ రాత్రి మీరు రాజుగారి దగ్గరకి వెళ్లారా?” అని అడిగాడు. “లేదు, ఇక్కడే ఉంటాను” అన్నాడు. “అయితే నా దేరా ప్రక్కనే ఉన్న దేరాని వాడుకోండి” అన్నాడు మర్యాదగా. ఆ

సాయంకాలం పేలహూ వచ్చి సహాస్రాధిపతితో మాటల్లాడి రాజు దావీదును పిలిచారని చెప్పాడు. వెంటనే సహాస్రాధిపతితో కలిసి దావీదు ప్రయాణమయ్యాడు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు సౌలు దర్జనమైంది. ఆయన ఆలోచిస్తున్నాడు. దావీదును చాలాసేపు పరీక్షగా అదే మొదటిసారి చూస్తున్న వానివలె చూస్తున్నాడు. ఆయన ఏమి మాటల్లాడలేదు. అబ్బేరు ఆయన ప్రక్కనే నిలబడి ఉన్నాడు. సహాస్రాధిపతి దూరంగా నిలబడి ఉన్నాడు.

“ఈ ఫిలిప్పీయునిబట్టి ఎవరి మనస్సు కృంగ నిమిత్తము లేదు. మీ దాసుడైనెను వానితో పోట్లాడుదును” అన్నాడు దావీదు దృఢముగా. అబ్బేరు సౌలువైపు చూచాడు. “ఈ ఫిలిప్పీయుని ఎదుర్కొని వానితో పోట్లాడుటకు నీకు బలం చాలదు. నీవు బాలుడవు వాడు బాల్యం నుండి యుద్ధభూసం చేసివాడు” అన్నాడు సౌలు. “మీ దాసుడైనెను నా తండ్రి యొక్క గొళ్లెలను కాయుచుస్తుప్పుడు సింహమును ఎలుగుబంచియు వచ్చి మందలో నుండి ఒక గొళ్లెపిల్లను ఎత్తికొని పోవుచుండగ నేను దానిని తరిమి చంపి దాని నోట నుండి ఆ గొళ్లె పిల్లను విడిపించితిని. అది నా మీదకు రాగా దాని గడ్డము పట్టుకొని దానిని కొట్టి చంపితిని మీ దాసుడైనెను ఆ సింహమును ఎలుగుబంచిని చంపితినే” అని ఈసారి తాను రాజసముఖ మున ఉన్నట్లుగా కాక గొల్యాతును ఎదుర్కొంటున్న వానివలె స్వరము కలినముగాను పెద్దదిగాను “జీవముగల దేవుని సైన్యములను తిరస్కరించిన ఈ సున్నతిలేని ఫిలిప్పీయుడు వాటిలో ఒకదానివలె అగుననియు” మరల మెత్తని స్వరముతో “సింహము యొక్క బలము నుండి, ఎలుగుబంటి యొక్క బలము నుండియు నన్ను రక్షించిన యేహోవా ఈ ఫిలిప్పీయుని చేతిలో నుండి కూడా నన్ను విడిపించును” అని వంగి నమస్కరించాడు.

సౌలు లేచి నిలబడి అబ్బేరు వైపు చూచి, ధరహాసముతో “పొమ్ము యేహోవా నీకు తోడుగా నుండును గాక” అన్నాడు. ఆ రాత్రి రాజప్రసాదంలోని తన గదిలో పండుకొన్నాడు.

(సశేషం)

దేవుని మహాపరిశుద్ధ నామంలో పారకులందరికి వందనములు. బైబిల్లోని మార్గదర్శకత్తెన స్త్రీలలో యేసుచే స్వస్థతనొందిన రక్తస్రావరోగము గల స్త్రీని గురించి ఈ సంచికలో ధ్యానిధ్యాం.

స్త్రీలకు సహజంగా కలిగే రక్తస్రావమును యూదులు అపవిత్రంగా భావిస్తారు. ఆచారవ్యాప్తహరాలలో యూదులు నిష్ఠగరిష్టులు. లేవీయ. 15:19-30 వరకు చదివితే రక్తస్రావము గల స్త్రీ అపవిత్రహరాలని, ఆ దినములన్నియు ఆమె కడగా ఉండాలని, ఆమె కడగా ఉన్న సమయంలో ఆమె వాడిన వస్తువులను తాకిన వారు సాయంత్రము వరకు అపవిత్రులని ఆజ్ఞ ఇవ్వబడింది. రక్తస్రావము అగిన తరువాత ఏడు రోజుల వరకు కడగా ఉండి ఆ తరువాత ఆమె శుద్ధి నిమిత్తం రెండు తెల్లగువ్వులైనను రెండు పావరపు పిల్లలలైను దేవాలయ మునకు తీసుకెళ్ళి ఒకదానిని పాపపరిహారార్థ బలిగాను ఒకదానిని దహన బలిగాను అర్పించాలి. ఆ తరువాతనే ఆమె పవిత్రురాలుగా తీర్పబడి అందరివలె సామాన్యమైన జీవితాన్ని జీవించ గలుగుతుంది. ఇది యూదా సాంప్రదాయ నేపథ్యము

మత్తుయి. 9:20-22, మార్గ. 5:25-34, లూకా: 43-48లలో రక్తస్రావరోగము కలిగిన స్త్రీ గురించి ప్రాయబడింది.

ఈ స్త్రీ పండిండు సంవత్సరాలుగా రక్తస్రావ రోగముతో బాధపడుచున్నది అంటే ఆమె పండిండు సంవత్సరాలుగా ఒంటరిగా బ్రతుకుతున్నదనమాట. ఆమె యూదా సమాజంలో అంఱానిదాని వలె జీవించి ఉండవచ్చు. ఇంట్లోను చిన్నవారి నుండి పెద్దవారి వరకు అందరూ ఆమెను వేరుగా చూడటం ఆమెను ఎంతో బాధించి ఉండవచ్చు. ఎటువంటి సరదాలు, సంతోషాలు లేకుండ ఒంటరిగా బ్రతకడం వలన ఎంతో మానసిక వేదనతో ఆ పండిండు సంవత్సరములు జీవించి ఉంటుంది.

ఆమె వివాహ జీవితం గురించి బైబిల్లో ప్రాయబడలేదు. యేసు దగ్గరకు వచ్చు సమయానికి ఒకవేళ ఆమెకు వివాహం కాకపోయి ఉంటే ఆమెకు చిన్న వయస్సులోనే ఆ రోగము వచ్చి ఉంటుంది అంటే ఆమెకు ఇక భవిష్యత్తే లేనట్లు. ముట్టుకోవడమే నేరమైతే ఇక వివాహమనేది కల్ల. ఆ కాలం నాటి పరిస్థితులను బట్టి చూస్తే భవిష్యత్తు పూర్తిగా శాస్యం. ఒక వేళాలమేకు వివాహం అయ్యాక ఆ రోగం వస్తే ఆమె వైవాహిక జీవితం ఖచ్చితంగా విఫలమై ఉంటుంది ఎందు కంటే ఆమె 12సంాలుగా బాధపడుతుంది మొత్తానికి ఏ విధంగా చూసినా ఆమె జీవితం చీకటిమయమే.

పూర్తిగా నిరాశతో ఉన్న ఆమె జీవితం ఇక అంతే అని వదిలేయక తన సమస్యకు, తన జీవితానికి ఒక పరిష్కారం ఉంటుంది అనుకుంది. దానిని వెతకడం ప్రారంభించింది. దానిలో భాగంగానే వైద్యుల వద్దకు వెళ్ళింది. వాస్తవానికి వైద్యులు వద్దకు వెళ్ళడం కూడా ఒక సాహసమే అని చెప్పాలి. ఎందుకంటే మార్గంలో ఎవరైనా యూదులు ఈమెను అపవిత్రురాలు అని గుర్తిస్తే ఛీత్యారానికి గురికావలసి ఉంటుందని తెలిసినను ఆమె వైద్యులను సంప్రదించింది. ఏదో ఒకసారి కాదు, అనేకమార్గ సాహా సించి వైద్యులను సంప్రదించి తన వద్దనున్న డబ్బు అంతా ఖర్చుపెట్టింది. ఎన్నోతిప్పులు పడినను ఆమె వ్యాధి నయం కాలేదు.

కాళ్ళు చేతులు సవ్యంగా ఉండి ఒంటరిగా బ్రతకడం చాలా కష్టతరమైనది. దేవుని నమ్మి, ఆయనను గురించి ఆలోచించేవారో లేదా ఆయనను గూర్చిన అన్వేషణలో ఉన్నవారు మాత్రమే ఒంటరిగా జీవించగలరు. అలా చేయలేనివారు తమ బ్రతుకులకు అర్థాన్ని తెలుసుకోలేక ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటారు. రక్తస్రావరోగము కలిగిన స్త్రీ యూదురాలు కాబట్టి దేవుని గురించి వినిన అనేక విషయాలను తలపోసుకుంటూ తన జీవితం యొక్క పరమార్థం ఏమిటి? ఎందుకు దేవుడు తనకు ఇలాంటి

జీవితాన్ని ఇచ్చాడు? అందరూ ఆనందంగా ఉంటే తను మాత్రమే ఇలా ఒంటరిగా బ్రతకాల్పిన స్థితి ఎందుకు పెట్టాడు వంటి అనేక ప్రశ్నలతో మనసులో దేవుని వెదుకుతూ ఉండి ఉంటుంది.

“తన్న ఆర్థయించు వారి యొడల యోహోవా దయాళ్లదు తన్న వెడకు వారి యొడల ఆయన దయచూపు వాడు”

విలాప 3:25

పూర్తిగా ఆమె జీవితంలో ఎటువంటి ఆశ లేని సమయంలో యేసు గురించి విన్నది. విన్నదానిని బట్టి యేసు పై విశ్వాసం ఉంచింది. “వినువ వలన విశ్వాసము కలుగును వినుట క్రీస్తును గూర్చిన మాట వలన కలుగును” రోమా 10:17. విన్నదే తడువుగా ఆయనను కలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించి ఉండవచ్చు. అయితే యేసు సువార్త నిమిత్తం అనేక గ్రామాలు తిరుగుతున్న సమయంలో ఆమె యేసు కోసం ఎక్కడెక్కడ తిరిగిందో, ఎంతకాలం ఎదురు చూసిందో. పైగా ఆ వ్యాధితోనే గ్రామాలు దాటి రావాలి. రవాణా సౌకర్యం సరిగా లేని ఆ కాలంలో ఆమె ఎంతో కష్టపడి గ్రామాలు దాటి యేసుని చేరి ఉంటుంది. ఆ మార్గంలో ఎన్ని కష్టాలు పడిందో, ఆమె వ్యాధి గురించి తెలిస్తే భీత్యారాలకు గురికావలసి ఉంటుందని భయంతో ప్రయాణించి ఉంటుంది. కొన్ని సార్లు భీత్యారాలకు గురై ఉండవచ్చు కూడా. ఎందుకంటే ఆమె ప్రయాణం కొన్ని గంటలదైతే ఖచ్చితంగా కాదు. ఆమె ఆ ఊరి స్త్రీ అయి ఉండదు. ఎందుకంటే ఆ ఊరి వారికి ఆమె అపవిత్రురాలని తెలిసి ఉంటుంది కాబట్టి ఆమె అందరి ఎదుటకు వచ్చి ఉండేది కాదు. వచ్చినా ఆమె జననమూహములోకి వచ్చటకు సాహసించేది కాదు. సాహసించినా ఆమె ప్రయత్నాన్ని యూదులు సాగనిచ్చేవారు కాదు.

యేసు గురించి వినిన ఈమె యేసు తనను స్వస్థపరచ గలడు అని కొంత విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉన్నప్పటికి యేసు కూడా యూదుడే కాబట్టి ఆయన తనను ముట్టడు. ఆయన దృష్టికి తాను అపవిత్రురాలు. కాబట్టి ఆయన తనను తాకి స్వస్థపరచుటకు అంగీకరించడేమో అనుకున్నదో లేక జన

సమూహం క్రిక్కిరిసి ఉండటం వలననో యేసును కాకున్న కనీసం ఆయన వార్తాన్ని తాకితే స్వస్థత పొందగలను అనుకున్నది. యేసు తనను తాకున్నను ఆయనను తాకిన ఆయన పైవస్త్రమును తాకిన స్వస్థత పొందవచ్చు అని గట్టిగా విశ్వసించింది. ఆ ధృద విశ్వాసంతో యేసు పైవస్త్రపు చెంగును తాకింది స్వస్థత పొందింది.

తన రోగం తగ్గినదో లేదో ఖచ్చితంగా తెలుకునే లోపే తనను తాకినది ఎవరని యేసు అడిగినప్పుడు భయంతో వణకుచ ముందుకు వచ్చి సౌగిలపడి తన పరిష్ఠితి, తను ఎందుకు ఆయనను ముట్టినది, తాను ఎలా స్వస్థత పొందినది చెప్పింది. అందుకు యేసు కుమారీ నీ విశ్వాసము నిన్ను స్వస్థపరచెను సమాధానము గలదానవై పొమ్ము అనెను. యేసు ఆమెను అడగక మునుపే ఆమె స్వస్థత పొందింది. అయితే యేసుని ప్రేమను ఆమె రుచి చూడలేదు. ఆమె భయము వణకు మనసులో కొట్టుమిట్టాడుతున్న అనేక ప్రశ్నలకు సమాధానంగా యేసుని ప్రేమను పొందు కున్నది. ఆమెను అపవిత్రురాలిగా యేసు చూడలేదు. ఇంకా ఆమె తాకిన కారణాన యేసును అపవిత్రుడని, యూదా మత ఆచారాన్ని మంటగలిపిన వ్యక్తి అని ఆక్కడి యూదుల నిందించి ఉండవచ్చు. తన కారణంగా ఆయన అందరిచే నానామాటలు అనిపించుకుంటూ తనపై చూపిన ప్రేమను ఆమె జీవితాంతం మరచి ఉండదు.

రక్తప్రావ రోగము గల ట్రై ఎన్నో ఇబ్బందులు కష్టాలు, భీత్యారాలు, నిరాశలు కలిగిన జీవితం నుండి ఆనందకరమైన జీవితాన్ని కేవలం పొందుకుంది. కేవలం స్వస్థతనే కాదు, యేసు ప్రేమను, మనస్సులో సమాధానాన్ని పొందుకుంది. దానికి కారణం అచంచలమైన ఆమె విశ్వాసం.

మరి క్రైస్తవ స్ట్రీలమైన మన విశ్వాసం ఎలా ఉన్నదో మనం పరీక్షించుకొని విశ్వాస పరిమాణాన్ని పెంచుకుంటూ క్రైస్తవ జీవితాన్ని కొనసాగించే వారముగా ఉండాం.

“ మీ విశ్వాసము మనష్యుల జ్ఞానమును ఆధారము చేసికొనక, దేవుని శక్తిని ఆధారము చేసుకొని ఉండాలి”

1కోరింథి 2:4

ఉపవాసము

క్రైస్తవ సమాజం అంతా ఉపవాసాలతో, ఉపవాస ప్రార్థనలతో బిజీగా ఉన్నది. ఉపవాసమునకు బ్లైబిల్లో ఒక ప్రత్యేక స్థానమున్నది. పాతనిబంధన కాలంలోని భక్తులు కష్టకాలంలో ఉపవాసముండి దేవుని సహాయం పొందుకున్న సందర్భాలు కోకొల్లలు. కేవలం భక్తులే కాదు అన్యులు కూడా దేవుని కృపను పొందుకోడానికి ఉపవాసం మంచి మార్గం అని చెప్పవచ్చు. ఉదా: నీనెవె ప్రజలు ఉపవాసంతో దేవుని ఉగ్రతను తప్పించుకున్నారు. ఇశ్రాయేలు రాజైన అహోబు దుర్మార్గాన్నిప్పటికి, విగ్రహారధన చేసినప్పటికి ఏలీయాప్రవక్త మాటలు విని ఉపవాసముండి ప్రార్థించగా దేవుడు చేస్తానన్న కీడు అతని కాలంలో చేయక మానుకు న్నాడు. హిబ్బియా ఉపవాస ప్రార్థనతో ఆయుష్మాను పొందాడు. ఇటువంటి సందర్భాల ఆధారంగా ఉపవాస ప్రార్థన అన్ని రకాల సమస్యలకు పరిపూర్ణంగా చెప్పవచ్చు.

పాతనిబంధన కాలంలో తమ వస్త్రాలు చింపుకొని గోపట్టి కట్టుకొని, బూడిదలో కూర్చుని అన్నపానాలు మానుకొని ప్రార్థన చేసేవారు. బట్టలు చింపుకోవడం, బూడిదలో కూర్చేవడం అనేది వారి దుఃఖాన్ని భోతికంగా తెలపడానికి సాధ్యంగా ఉంది. అయితే కాలక్రమంలో ఉపవాసం ఒక వేషధారణగా, మనుష్యులకు కనబడుటకు చేయు ఒక ఆచారపరమైనక్రియలా మారిపోయింది. అందుకే యేసుప్రభువు ఉపవాసమున్నప్పుడు వేషధారులవలెదుఃఖముఖులై ఉండవద్దు. మనుష్యులకు కనబడవలెనని కాక రహస్యమందు చూచుచున్న నీ దేవునికి కనబడవలెననని ఉపవాసం ఉండాలి (మత్తుయి 6:16-18) అని చెప్పాడు. మరి మన ఉపవాసం ఎలా ఉన్నది? ఆచారపరమైనదిగా, అలవాటు ప్రకారమైన ఉపవాసముగా ఉన్నది? లేక నీ దేవునికి మాత్రమే కనబడే ఉపవాసముగా ఉన్నది? ఆలోచించండి. ఒక అలాటుగా, వాడుకగా చేసే ఉపవాసం దేవుని దృష్టికి వెళ్తుందా? దేవునికి మన ఉపవాసం

అమోదయోగ్యంగా ఉన్నదా? ఇవన్నీ ఆలోచించడం క్రైస్తవ సమాజానికి అత్యంత ఆవశ్యకం.

దేవుడు ఎటువంటి ఉపవాసాన్ని కోరుతున్నాడో, యెషయా 5:8వార్షాయాన్ని నిశితంగా పరిశీలించుట ద్వారా తెలుసుకుండాం.

తమ దేవుని న్యాయవిధిని విదువక నీతిని అను సరించువారైనట్టు అనుదినము వారు నా యొద్ద విచారణ చేయుచు నా మార్గములను తెలిసికొన నిచ్చ కనబరచుదురు తమకు న్యాయమైన తీర్పులు తీర్పువలెనని వారడుగుదురు. దేవుడు తమకు ప్రత్యుష్టుడు కావలెనని యిచ్చయింతురు మేము ఉపవాసముండగా నీవెందుకు చూడవు? మేము మా ప్రాణములను ఆయాసపరచుకొనగా నీవెందుకు లక్ష్యపెట్టువు అని అందురు.

అంటే వీరు కూడ మనలాగే అనుదినము ప్రార్థన చేస్తారు, దేవున్ని తెలుసుకొనుటకు ఆయన మాటలు వినుటకు ప్రార్థనలకు వెళ్తారు, దేవుడు తమకు కనబడాలని కోరుకుంటారు, ఉపవాసముంటారు అయితే దేవుడు వారిని, వారి ఉపవాస ప్రార్థనను లక్ష్యపెట్టుటలేదు పైగా నీతిని అనుసరించువారైనట్టు అంటున్నాడు అంటే వారు నీతిని అనుసరించుట లేదు కానీ అనుసరిస్తున్నట్టు ఉంటుంది వారి ప్రవర్తన అంటే వేషధారణ (లేనిదానిని ఉన్నట్టు పైకి చూపడం). మన ప్రార్థనలు, ఉపవాసాలు ఎలా ఉన్నాయి? వేషధారణగా ఉన్నదా? నీ ఉపవాసం దేవుని దృష్టికి అనుకూలమైనదనే నిశ్చయత నీకున్నదా? లేకున్నచో దేవుడు నిన్న నీ ఉపవాసాన్ని ఎందుకు అలక్ష్యము చేస్తున్నాడో ఆలోచించవా?

మీ ఉపవాస దినమున మీరు మీ వ్యాపారము చేయుదురు మీ పనివారి చేత కలిసమైన పని చేయించుదురు మీరు కలహపడుచు వివాదము చేయుచు అన్యాయముగా గుద్దులాడుచు ఉపవాసముందురు మీ కంఠధ్వని పరమున

వినబడునట్లగా మీరిప్పుడు ఉపవాసముందరు అట్టి ఉపవాసము నాకనుకూలమా?

ఉపవాసం ఉండి మీరు మీ ఉద్యోగాలు, వ్యాపారాలు, మీ దైనందిన కార్యక్రమాల్లో మీ సమయాన్ని వెచ్చిస్తారు. మీ పనివారితో మీ ప్రవర్తన మారదు. ఇతరుల విషయంలో మీ కోపాలు, మత్స్యరము కొట్టాటల విషయాల్లో మీ ప్రవర్తన మారకుండా అన్యాయమైన ప్రవర్తన గలవారై కేవలం తిండి మానేసి నీవు చేసే ఉపవాసం నాకనుకూలం కాదని దేవుడు చెప్పున్నాడు. అంటే ప్రస్తుతం మనం చేస్తున్న ఉపవాసం, పాటిస్తున్న లెంట్స్‌డేస్ దేవునికి అనుకూలమైనది కాదు. మరి ఎవరికి అనుకూలమైనది? ఆలోచిస్తే మనకు, మనల్ని ప్రోత్సహిస్తున్న వారికి (సంఘకావరులకు) అనుకూలమైనది. సమయాన్ని, హృదయాన్ని దేవునికి ఇవ్వక, లోకానుసరమైన మన నడవడికి, మన దైనందిన కార్యక్రమాలు కొనసాగిం చడానికి ఎటువంటి ఇబ్బంది లేని విధంగా మనం చేసే ఉపవాసం దేవునికి అనుకూలం కాదని, అట్టివారి ప్రార్థన దేవుడు వినడని వాక్యం సెలవిస్తుంది.

నీ ఆహారము ఆకలిగొనినవారికి పెట్టాటయు, నీ రక్త సంబంధికి ముఖము తప్పింపకుండుటయు, దిక్కుమాలిన బీదలను నీ ఇంట చేర్చుకొనుటయు వస్తుహిసుడు నీకు కనబడినప్పుడు వానికి వస్తుమిచ్చుటయు ఇదియే గదా నాక్షేపమైన ఉపవాసము.

మనం తినకుండా ఉండటం ఉపవాసం కాదు, ఆకలితో ఉన్న వారికి పెట్టానిమిత్తం అవసరమైతే మనం తినకుండా ఉండటం ఉపవాసం. మనం తినవలసిన దానిని ఆకలితో ఉన్న వారికి పెట్టి మనం ఆకలితో ఉండుటకు ఇష్టపడితే అది దేవునికి ఇష్టమైన ఉపవాసమట. ఆకలితో ఉన్నవారికి అన్నం పెట్టడం అంటే ప్లాన్ ప్రకారం క్రిస్కుస్కో, ఈస్టర్కో, నీవు చేసే అన్నదానం కాదు. దేవుని నిమిత్తం ఆకలితో ఉన్నవారికి అన్నంపెట్టుటకు నీవు పస్తండాలి. నిన్ను నీవు ఆయాసపరుచుకొవాలి. అన్నదానంలో నీ పాలుపంపులు ఏమి ఉండవు, కేవలం డబ్బులుంటే చాలు.

డబ్బులు ఉన్నప్పుడే అన్నదానం చేస్తావు అది కూడ అందరి మెప్పుకొరకో, లేక నీ ప్రియుల సంతోషం నిమిత్తమో అన్నదానం చేస్తావు తప్ప అందులో దేవుడు ఉండడు కాబట్టి అటువంటి అన్నదానం దేవుడు చూడడు. బీదలకు దయ చూపటం, బట్టలు లేనివారికి బట్టలు ఇవ్వడం వంటివి కొందరు చేస్తుంటారు అయితే ఆ పనులను హృదయ పూర్వకంగా చేయడం, అందునిమిత్తం ఇబ్బంది పడుట కైనను, నష్టపోవటకైనను సిద్ధపడటమే నిజమైన ఉపవాసం.

“అలాగున నీవు చేసిన యోదల నీ వెలుగు వేకువ చుక్కవలె ఉదయంచును స్వస్తత నీకు శీప్రముగా లభించును నీ నీతి నీ ముందర నడుచును. యోహోవా మహిమ నీ సైన్యపు వెనుకటి భాగమును కావలి కాయును అప్పుడు నీవు మొత్తపెట్టగా ఆయన - నేనున్నాననును”

ఆయనకు ఇష్టమైన ఉపవాసం చేసి మనం పిలిస్తే పలుకుటకు ఆయన సిద్ధంగా ఉంటానని దేవుడే స్వయంగా చెప్పున్నాడు. ఆయన కాపుదల మనకుంటుందని వాక్యం సెలవిస్తుంది. కాబట్టి లోకానుసారమైనది కాక, వాక్యాను సారమైన దేవునికి ఇష్టమైన ఉపవాసం చేయుటకు నీవు సిద్ధపడుము. కేవలం లెంట్స్‌డేస్ లో మాత్రమే చేసేది ఆచార పరమైన ఉపవాసం. నిత్యం దేవునికి ఇష్టమైన ఉపవాసం చేయుటకు యోగ్యమైనదిగా హృదయాన్ని మార్చుకోవాలి అందులకు బైబిల్ ఎంతో ఖచ్చితంగా చెప్పచున్న ఈ విషయాల ను జాగ్రత్తగా పరిశీలించి వాటికి అనుగుణమైన భక్తిక్రియలను కొనసాగించాలి. అందుకు ఈ లోకమునకు ఎదురీదవలసి వస్తుంది. దానికి కావలసిన మానసిక సిద్ధపాటు కొరకు దేవునితో సమయాన్ని గడపాలి. ప్రార్థన, వాక్యాధ్యానం ద్వారా దేవునితో సమయాన్ని గడువుతూ విశ్వాసాన్ని పెంపాడించుకుంటే దేవునికి ఇష్టమైన ఉపవాసం చేయగలుగుతాము.

“ఇప్పుడైనను మీరు ఉపవాసముండి కన్నీరు విడుచుచు దుఃఖించుచు మీ వస్తుములను కాక మీ హృదయములను చింపుకొని ఆయన తట్టు తిరుగిది” యోవేలు 2:12,13

నా పేరు గొల్లపల్లి ఇస్సాకు. మా స్వగ్రామము క్రిష్ణజిల్లా అవనిగడ్డ తాలూకా బావుదేవరపల్లి. మా తల్లిదండ్రులు మేము 8మంది సంతానం. నేను 4వవాడిని. నా తల్లిగారైన సుళ్ళానమృగారు నేను గర్భములో ఉన్నప్పుడు నన్ను కనలేని పరిస్థితిలో అనగా ఎగినపాడు గ్రామము నుండి ఉయ్యారు రావటానికి రాత్రి 12 గంటలకు రఫీన్ కాలువ దాటడానికి బల్లకట్టు యజమాని లేనందున, బల్లకట్టు ఆ దరిన ఉన్నందున వాళ్ళు ఏమి చేయలేని పరిస్థితిలో నా తండ్రిగారు, నా తల్లిగారు, మా నాయనమ్మ గారు పుట్టబోయే బిడ్డను యేసుప్రభువుకు సమర్పించు కుంటాము అని దేవునికి ప్రమాణము చేసిన కొంతసేపటికి దేవుని కృపవలన నన్ను ప్రసవించిందట. నా తల్లిగారు చిన్నతనము నుండి నన్ను దేవునిలో పెంచుతూ యేసుక్రిస్తును గురించి అనేక విధములుగా చెబుతూ ఉండేవారు. కాని నేను ఆమె చెప్పిన మాట వినేవాడను కాను. ఎగినపాడు గ్రామము నుండి మా తల్లిదండ్రులు అవనిగడ్డ తాలూకా బావుదేవరపల్లి అనే గ్రామము వచ్చారు. నాకు 16 సంగాలు వచ్చేవరకు దేవుడు నన్ను వెంబడిస్తూ ఉండేవాడు. కాని నేను అంధకారం అనే చీకటిలో ఉండి దేవుని గుర్తించి కపోయాను. 1977నవంబరులో వచ్చిన తుఫానులో దివి తాలూకా అంతా కొట్టుకుపోయింది. అప్పుడు అనేకమంది ఒక హైస్ట్రీ ప్రైమరు. వారిలో నేను కూడా ఒకడిని. సముద్రపు నీరు ఎక్కువగా వచ్చి హైస్ట్రీలు మునిగిపోయి అందరూ చనిపోయారు. కానీ దేవుడు నన్ను ఒక్కటినే బ్రతికించాడు. నాకు 18సంగాల వయస్సులో వివాహం చేశారు. 1980లో చిన్నకారు డైవింగు నేర్చుకొని విజయవాడలో యనమలకుదురు అనే గ్రామం వచ్చాను. మోటారు ఫీల్డులో నేను అనేక దుర్వ్యసనాలకు అలవాటు పడ్డాను. నాకు ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టిన తర్వాత నా భార్య చనిపోయింది. 1992వ సంవత్సరం మే నెలలో

ఒక రోజు నేను లారీ పరదా లాగుచుండగా నా నోటిగండా అరలీటరు రక్కం పడింది. వెంటనే విజయవాడలో హర్ష్ స్పెషలిస్ట్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళారు. అయిన స్కూనింగ్ తీసి ఇతనికి ఎప్పటి నుండో ఎముకల టి.బి. ఉంది. ఇప్పుడు గుండె పెరిగింది. ఇతను ఇంక మూడు రోజుల కంటే ఎక్కువ బ్రతకడు అని చెప్పి ఇంటికి పంపించాడు. కాని నెలరోజులైనా నేను చనిపోలేదు. మా నాన్న ఇంట్లో సామానంతా అమ్మి నాకు భూత వైద్యం చేయించాడు. మా అమ్మ అంతక్రితం కేస్చర్ వ్యాధితో మరణించింది. ఆ భూత వైద్యుడు నన్ను కొట్టి జుట్టంతా పీకేశాడు. ఆ దెబ్బలతో నేను చాలా రోజులు బాధపడ్డాను. ఆ తరువాత నా చిన్న తమ్ముడి భార్యయైన చిన్నారమ్మ తన చిన్నతనము నుండి ప్రభువును నమ్ముకుంది. ఆమె నా దగ్గరకు వచ్చి బావగారు మీరు ప్రభువు నమ్ముకోండి. మీ తల్లిగారు మిమ్మును ప్రభువు సేవకు సమర్పించిన సంగతి మీకు తెలుసు గనుక మీరు ప్రభువు పాదసన్నిధికి వచ్చినట్లయితే ప్రభువు మిమ్మల్ని స్వస్థపరుస్తాడు అని చెప్పింది. ఆమె చెప్పినట్లే మందిరానికి వెళ్ళడం ప్రారంభించాను. నేను యేసుప్రభువా అని వచ్చి రాని ప్రార్థన చేసుకుంటున్నాను. అప్పుడు రెండు హస్తములు నా దగ్గరకు వచ్చి, నా ప్రకృతిముకలును తీసివేసి క్రొత్తవి సమకూర్చినవి. ఆ రోజు ఉదయం నుండి నాకు గొప్ప ఆరోగ్యం వచ్చింది. కాని కొన్ని రోజుల తర్వాత ఆ గ్రామంలో కోడి పందాలు చూడటానికి వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో ప్రభువు ఉగ్రత నా మీదకు వచ్చి నా ఎముక లన్నీ నొప్పులు వచ్చి ఎగశాస వచ్చింది. నేను ఇంటికి వచ్చాను. నా పరిస్థితి చూసి అందరూ నన్ను ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళి సమయంలో నేను నిర్మయం తీసుకున్నాను. ఆది నుండి మన పితరులను కాచి కాపాడిన జీవము గల దేవుడు ఈ రోజు నన్ను కూడా కాపాడతాడన్న పూర్తి విశ్వాసం కలిగింది. నా చిన్నతనం నుండి నా తల్లి చెప్పిన

మాటలు నాకు గట్టి నమ్మకాన్ని కలిగించాయి. సాయంత్రం నేను నా గదిలోకి వెళ్లు మా ఇంటిలో అందరినీ పిలిచి, నేను మీకు రెండు నిర్ణయాలు చెబుతున్నాను. నేను చనిపోతే దేవుని సేవకులను పిలిపించి నన్ను పొతిపెట్టండి. బ్రతికితే ప్రభువు పాదసేవ చేస్తానని చెప్పి ఆ రాత్రి 12 గంటలు వరకు మోకరించి ప్రార్థన చేస్తున్నాను. ఆ సమయంలో నాకు ఒక దర్శనం కలిగింది. 1993 జనవరి 1వ తేదిన నేను బాట్సిస్టము పొందాను. నేను ప్రభువు సేవలో సాగిపోవచుండగా మా తల్లిదండ్రులు వివాహం చేసికొమ్మని నన్ను బలవంతం చేశారు. 1995 సంవత్సరం బెంగళూరులో ఉన్న బమానగర్ పాస్టర్ సభలు పెట్టించాడు. అక్కడ ప్రభువు నన్ను బాగా వాడుకున్నాడు. నేను తిరిగి వచ్చేటప్పాడు ప్రభువు నాతో వివాహం చేసికొమ్మని మాటల్లాడాడు. నాకు గుంటూరులో రిజిస్టర్ మ్యారేజి జరిగింది. మేము కృష్ణజిల్లాలో ఉండకూడదని తీర్చానించు కొని ఒంగోలు క్లౌస్పటలో పాస్టర్ సదున్న జరుగుచుండగా అక్కడికి వెళ్లాము. అక్కడి స్థానిక పాస్టర్గారి సహాయంతో ఈతముక్కలు పల్లెప్పాలెంలో సంఘం స్థాపించి సంఘ పరిచర్య చేస్తున్నాను. దేవుడు నాకు అనుగ్రహించిన స్వస్థత వరము వలన అనేక మందిని దేవుడు స్వస్థపరిచాడు. దేవునికి స్తోత్రముల్.

యోహోవాకు కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెబ్బించుడి ఆయన నామమును ప్రకటన చేయుడి. జనములలో ఆయన కార్యములను తెలియచేయుడి. కీర్తనలు 105:1

మీ జీవితాలలో దేవుడు చేసిన మేలులను ఇతరులకు తెలియపరచుట ద్వారా దేవుని నామానికి మహిమ కలగడమే కాక వినివారు విశ్వసంలో బలపడుటకు మీ సాక్ష్యము ఉపయోగపడవచ్చు. కావున మీ అమూల్యమైన సాక్ష్యాలు మాతో పంచుకొనిన యెడల వాటిని సంతోషంగా పత్రికా ముఖంగా ప్రచరించుటకు మేము సిద్ధంగా ఉన్నాము. దేవుని నామ ప్రకటనలో మాతో పాటు మీరు పాలి భాగస్తులు కావాలని ఆశిస్తున్నాము.

చందాదారుల వివరములు

- ఆపో. ఎబినేజర్గారు (ప్రాదరాబాద్) - 1500 (నెలకు)
- దాసరి శ్యామ్ హయ్యెర్ పాల్ - 2000 (నెలకు)
- గంధం డేవిడ్ సీలకాంత్ (నెల్లూరు) - 1000 (నెలకు)
- మేరిసలోమి, సిరివెళ్ళ, కర్నూలుజిల్లా 5000/-
- ముద్ద సామ్యేల్ విల్సన్ - 500 (ప్రతి నెల)
- జి. స్టోలిన్ (కావలి)
- పాస్టర్ కంచెర్ ప్రభుదాన్ (గుంటూరు)
- సుమతి చక్రవర్తి
- దాసరి. మాధవరావు
- వి. రత్నమ్మ, ప్రాదరాబాద్ 350/-
- జి. కళావతి, ఒంగోలు 350/-
- వి. కస్తూరి, భీమవరం 500/-
- జయ, గుంటూరు - 1500/-
- కె. రజిని, నరసరావుపేట - 1000/-
- శ్రీమతి శాంతాగ్రేన్, మచిలీపట్టుం 500/-

K. Emmanial Rajendra, SBI Main Branch, Ongole

A/c No. 10957294340

పొతకులకు గెమసిక

దయచేసి పత్రిక కొరకు మీరు పంపించే చందా మనియార్డర్ ద్వారా పంపదలుచుకుంటే ఈ క్రింద అడ్సుకు పంపగలరు.

కె. ఇమ్మానియేల్ రాజేంద్ర, ఎడిటర్, హన్నూకృప ఆధ్యాత్మిక మాసపత్రిక వె లైను, క్లౌస్పేట, ఒంగోలు-523001 ప్రకాశం జిల్లా, ఫోన్: 9440217726

కాలానికి కేంద్రం కీస్తే!

“కాలములను సమయములను తండ్రి తన తన స్వాధీన మందుంచుకొని యున్నాడు...” (ఆపో.కా. 1:7) కాల గమనానికి గమ్యం లేదు. అది నిరంతర చక్రభ్రమణ ప్రక్రియ. దానిని నియంత్రించగల, శాసించగల శక్తి ఈ ప్రపంచంలో ఏ శాస్త్రవేత్తకు లేదు! ఆ కాలచక్ర పరిధిపై నిలబడిన మానవుడు, ఎప్పుడో ఒకప్పుడు తన ఉనికిని కోల్పేయి కాలగ్రహములో కలిసిపోవాలే గాని, కాలానికి కళ్ళొం వేసి కలకాలం బ్రతికే ప్రస్తకే లేదు! యిది స్ఫ్యూనియమం. ఆ నియమానుసారం మానవుడు సాగించే జీవస్వరూప పోరాటానికి పట్టిన కాల పరిమితిని, ఒక తరం తర్వాత యింకొక తరం తరలిపోతూ సాగించిన మానవ జీవన యాత్రావిశేషాలను, ప్రజల నాగరికతను, యుద్ధాలను, విధ్యులాలను, ప్రక్కతి విస్ఫోటూ లను, ప్రయోగాన్నిపూటులను... ఆ కాలపరిధి పై గుర్తించి రాబోవు తరులకు శాస్త్రయైన చరిత్రను అందించాలనే జిజ్ఞాసలో ఉద్ధవించినదే ‘కాలమాన పట్టిక’ (క్యాలెండర్).

భూమి తన కళ్ళలో తాను తిరుగుతూ, సూర్యుని చుట్టూ తిరుగుటకు పట్టిన ఒక్కాళ్ళ సూర్యాస్తమయ - ఉదయాస్తమయ మును’ 365 ప్రదక్షణములుగా గణనం చేసిన మెసపాటోమీ యులు ‘సుమేరియన్’ కాలమాన పట్టికను ప్రథమంగా ప్రపంచానికి పరిచయం చేశారు. ఐగ్స్టీములు, అన్నిరీయులు, ఎలమయితీయులు... ఆ కాలమాన పట్టికనే అనుసరించి దానికి వారి వారి సాంప్రదాయ పేర్లను అన్వయించి, ఆ ప్రదక్షణల కాలాన్ని వది మానములుగా విభజించి, ఆ బ్రిమణ గతిని ఒక సంవత్సరంగా పరిగణించారు (3100 బి.సి.).

క్రి.పూ. 1079 లో పారశీక శాస్త్రవేత్తయైన ఖయ్యామ్ సూర్యుని కేంద్రంగా ఒక సంవత్సర భూభ్రమణ కాలాన్ని 365.24219858156 (365 రోజులు 05 గంటలు 48 నిమిపాల 46 నెకండ్లు) అని ఖచ్చితంగా గణనం చేసి, సూర్యుని 7 అస్తమయ - ఉదయాలను ‘ఒక వారం’గాను, 30 సూర్యాస్తమయ ఉదయాలను ‘ఒక మాసం’గాను, 365. 2421... సూర్యాస్తమయ - ఉదయాలను ‘ఒక సంవత్సరం’గాను కాలాన్ని విభజించాడు.

కానీ వారు తయారు చేసిన ఏ ఒక్క కాలమాన పట్టిక లోని మానములు, దశాంశం(డిసిమల్)లో వున్న భూభ్రమణ

పరిధిని శేషం లేకుండా శాస్త్రయంగా విభాగించ లేదు. అందు పలన బుతువులనుసరించి వీర్పరుచుకున్న పండుగలు సరిద్దైన బుతువులలో వచ్చేవి కావు. ప్రపంచంలో ఎన్ని రకాల కాలమాన పట్టికలు (సుమారు 40) వున్నా అవస్నే సూర్య చంద్రులను కేంద్రగా చేసికొని రచించినవే. వాటిలో -

1. సూర్య కేంద్ర సరణి: సూర్యుని ఆధారంగా చేసికొని లెక్కించిన కాలగమన పట్టిక (365 రోజుల సోలార్ సిస్టమ్).
2. చంద్ర కేంద్ర సరణి: చంద్రుని ఆధారంగా చేసికొని లెక్కించిన కాలగమన పట్టిక (354 రోజుల లూనార్ సిస్టమ్).
3. సూర్యచంద్రుల సమస్విత సరణి: రెంచిని ఆధారంగా చేసికొని లెక్కించిన కాలగమన పట్టిక (360 రోజుల హొబ్లూ సిస్టమ్).

1. సాప్రూట్ విక్రమాదిత్యుని (102 బి.సి.) పర్యవేక్షణలో చంద్రయానమును శుక్ల (నెల పొడుపు నుండి పొర్చుమి 15 రోజులు), కృష్ణ (పొర్చుమి నుండి నెలపొడుపు 15 రోజులు) పట్టములుగా విభజించి, 12 మాసముల కాలమాన పట్టికను భారతదేశానికి పరిచయం చేయబడింది. దీనినే విక్రమ్ సంవత్సరించు కాలమాన పట్టిక అంటారు. భారత దేశంలో అతి ప్రాచీనమైన పట్టిక యాదే. ప్రస్తుతం ఈ పట్టిక నేపాల్ దేశంలో వాడుకలో వుంది.

2. కూచాణులపై విజయం సాధించిన సాకా చక్రవర్తి పర్యవేక్షణలో రూపొందించబడిన 12 మాసముల సూర్యమాన కాలమాన పట్టిక (375 ఏ.డి.). దీని పేరు సాకా సంవత్సరించుని తెలుగు కాలమాన పట్టిక అంటారు. ప్రస్తుతం ఈ పట్టికను ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా, కర్ణాటక రాష్ట్రాలు యిప్పటికి వాడు కొంటున్నాయి.

3. చంద్రయానమును అనుసరించి తయారు చేసిన ఇస్లామిక్ కాలమానపట్టిక కేవలం అరబీయులు ఉపయోగిస్తున్న హాజీ కాలమానపట్టిక (622 ఏ.డి.). ఇది పన్నెండు నెలల పట్టిక. మొహరం మాసంలో నూతన సంవత్సరం ప్రారంభమౌతుంది

ఈ మూడు కాలమాన పట్టికల కంటే అతి ప్రాచీనమైనది, అతి క్లిష్టమైనది, నేటికి వాడుకలో వున్నది “హైతీ కాలమాన పట్టిక”. దీనినే (బిల్లికల్ క్యాలెండర్) అనికూడా అంటారు. ఈ కాలమాన పట్టికలో నెలలను చంద్రుని గమనముతోను,

సంవత్సరములను సూర్యుని గమనముతోను లెక్కిస్తారు! ఈ పట్టిక దినాంకాలను లెక్క వేయుటకే గాక, సృష్టినిర్మాణ విధానాన్ని, గ్రహ చలనములను, చరిత్ర సమయాన్ని మరియు పరిపుద్ధ గ్రంథ సంభవాలను అంచనా వేయగలదు. ఈ పట్టిక ద్వారానే 9 వ శతాబ్దపు యూదులు సృష్టి ప్రారంభం 3761 బి.సి.లో జరిగిందనే నిర్ధారణకు పచ్చారు. కానీ భూభ్రమణ పరిధిని ఖచ్చితంగా లెక్కించలేని కారణంగా, వారి అంచనాలు అప్పుడు సమస్యలు చెందేవి కావు. ఖయ్యాం లెక్కించిన పరిధిని ఎవరూ సంపూర్తిగా అధిగమించలేక పోయారు. అయితే ఒక ప్రామాణికమైన కాలమాన పట్టికను తయారు చేయుటకు, భూమి తన ప్రయాణాన్ని ఆరంభించి ముగించే ‘ఖచ్చితమైన బిందువు’ను భూకక్ష్యాపై ఎక్కడ గుర్తించాలి?

ఈ కాలగమన గణనమునకు మూలాధారం సూర్య జ్యేతి, చంద్రజ్యేతి. (ఆది. 1:14,15)

అద్యత్యాడు, ఊహతీత శక్తిమంతుడు, అపరిమిత జ్ఞాన సంపన్ముదు అయిన దేవుడు శూన్యంలో సూర్యజ్యేతిని భూగ్రహమునకు అతిసమీపంగా అనగా 146 మిలియన్ కి.మీ. దూరంలో ప్రతిష్టాపించాడు. ఆ స్థూమును (పెరిపొలియన్) కాల గమనానికి ప్రారంభ, ముగింపు బిందువుగా ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ బిందువు వద్ద భూమి తన ప్రయాణాన్ని మొదలు పెట్టిన ఆ క్షణమే నూత సంవత్సర ఆరంభానికి నాంది. స్థానంలోనే భూమి తన ప్రయాణాన్ని 365.24219... రోజుల్లో ముగిస్తుంది. ఆ ప్రక్రియ పేరే “జనుస్” (గాంగ్ న్యా బిగినింగ్).

జనుస్ - సూర్య వలయంలో సరళరేఖాపై (180 డిగ్రీలు) ఆనేసమై పున్న రోమీయుల ద్విముఖ దేవత . దాని ఒక ముఖం పెరిపోలీన్ (భూభ్రమణ బిందువు జనువరి ఒకటి) వైపు చూస్తూ వుంటే, వేరొక ముఖం భూకక్ష్యాపై 152 మిలియన్ కి.మీ. దూరంలో పున్న ఆఫీలీన్ బిందువును (భూభ్రమణ బిందువు జూలై ఒకటి) చూస్తూ వుంటుంది. అంటే ఆ ప్రతిమ చూపు ఒక సరళ రేఖలా ప్రసరించి భూభ్రమణ పరిధియైన 365.24219858156 రోజులను అర్థభాగంగా ఖండిస్తోంది. గ్రిగోరియన్ క్యాలండర్ నిర్మాణంలో ప్రాముఖ్యమైన పాత్ర వహించింది ఈ సమవిభజనే (బిసెక్షన్).

ఒక ప్రామాణికమైన కాలమాన పట్టికను తయారు చేయుటకు శూన్యంలో ఆ పెరిపోలియన్ స్థానాలన్ని గుర్తించడం ఎలా?

చాంద్రమాన కాలపట్టికలో పున్న లోపాలను, సూర్య చంద్రకాలమాన పట్టికలోగల వ్యాప్తాసాలను తోలగించాలంటే మొదట చరిత్రను విభజించే ఒక సందర్భాన్ని ప్రామాణికంగా ఎన్నుకోవాలి. ఆ ఎన్నుకొన్న ప్రామాణిక రేఖే ‘క్రీస్తు పుట్టుక!’ ఆ ప్రామాణిక రేఖకు దిగువన జరిగిన చరిత్రను క్రీ.పూ. (బి.సి.)గా, ఎగువన జరుగుతున్న చరిత్రను క్రీ.శ. (ఎ.డి.)గా విభజించి, సూర్యచంద్ర కాలమాన పట్టికలను 365 రోజులతో తయారు చేశారు. ఆ పట్టికలన్నీ పది నెలల సంవత్సరంతో పొందుపరచి ‘మార్చి నెల’తో ఆరంభమైనవే ! అయినా ఆ రెండు గ్రహ చలనముల మధ్యమన్న 2422... రోజుల దూరాన్ని అధిగమించలేక పోయారు. కొంతకాలం తర్వాత “సూమా పొంపిలియ” అనే శాస్త్రవేత్త సూర్య కేంద్రంగా 365.24 రోజులతో పన్నెడు నెలల సంవత్సర కాలమాన పట్టికను తయారు చేశాడు గానీ మిగిలిన 11 నిముషముల వ్యత్యాసాన్ని తోలగించ లేకపోయాడు. క్రీ.శ 1582లో ఆనాటి “పోపు గ్రిగోరియన్” ఆధ్వర్యములో రోమన తత్పవేత్తయైన “సోంపేజీసాన్స” పది నెలల క్యాలెండర్కు మరి రెండు నెలలను (జనువరి) ఒక అధిక నెల (ఫెబ్రవరి)ను జొప్పించి ఆ 11 నిముషముల వ్యత్యాసాన్ని తోలగించి, దేవుడు ప్రతిష్టించిన పెరిపోలియన్ స్థానాన్ని చేరుకొని, ఈ భూమి మీద జరిగి పోయిన, జరుగుతున్న ప్రతీ సందర్భాన్ని, సంఘటనలను క్రీస్తు పుట్టుకతో ముడిచేసి, ఈనాడు మన వాడుకలో పున్న “గ్రిగోరియన్ క్యాలెండర్”ను ప్రపంచానికి పరిచయం చేశాడు. ఈపట్టిక విశ్వవ్యాప్తంగా ఆమోదింపబడి సృష్టిసే పరిశోధిస్తుంది!

ఈ నిర్దిష్టమైన “గ్రిగోరియన్ కాలమాన పట్టిక” రూపు దిద్దుకొనుటకు దోహదమైన కాలపట్టికలలో – సుమేరియన్, విక్రమ సంవత్స, సాకా సంవత్స, హౌబీ, హిజరి కాలపట్టికలు ప్రాముఖ్యమైనవి.

గ్రిగోరియన్ కాలమాన పట్టికను ప్రపంచం ఆమోదించిన తర్వాత అప్పటివరకు మార్చి నెలలో (షైతం) జరుపుకొంటున్న సంవత్సర ఆరంభమును సృష్టి నియుమానుసారం జనవరి మొదటి తేదికి అన్యయించబడింది.

‘కాలానికి కేంద్ర బిందువు క్రీస్తు! చరిత్రకు మూలాధారం క్రీస్తు పుట్టుకే!’ ప్రతీ సూతన సంవత్సరం సూతన ఆశీర్వాదాలతో క్రీస్తు మనలనందరిని నిత్య సూతన రాజ్యానికి నడుపును గాక! ఆమెన్

రెవ.డా.ఎ.యిన్. ఆర్. జక్కం 7039470294

ఒకప్పుడు ఒక కొండ పైన ఒక చిన్న లోయకు ఎదురుగా మూడు చెట్లు ఉండేవి. అవి ఎంతో కాలంగా కలిసి ఉన్నందున అవి వాటి భవిష్యత్తు గురించి, ఆశలు గురించి చర్చించుకున్నాయి.

ఏదో ఒక రోజు నేను నిధులు, రత్నరాషులు దాచబడే పెట్టగా ఉండాలని ఆశిస్తున్నాను బంగారం వెండి మరియు విలువైన రత్నాలతో నిండి ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను. నేను గొప్ప గొప్ప శిల్పాలతో అలంకరింపబడి ఉండగా అందరూ నా అందాన్ని చూసి నిశ్చేష్యులవ్వాలని కోరుకుంటున్నాను అన్నది మొదటి చెట్లు. ఏదో ఒక రోజు నేను శక్తివంతమైన ఓడగా మారతాను. భూమి మీద అనేకమైన సుందర ప్రొంతాలను చూస్తూ, ప్రజలకు చూపిస్తూ నేను రాజులను, రాణులను, భూమి మీది గొప్ప గొప్ప వారిని సముద్రాలు దాటించి వారి వారి గమ్యస్థానాలకు భూమి మూలలకు వారిని సురక్షితంగా చేరవేస్తూ ఉండాలని కోరుకుంటున్నాను అన్నది రెండవ చెట్లు. చివరిగా మూడవచెట్లు నేను ఇక్కడే ఉండి అడవిలో నిటారుగా ఎదుగుతూ అన్నటికంటే ఎత్తైన చెట్లుగా ఎదగాలను కుంటున్నాను. నా కొమ్మలు ఆకాశానికి అంటుచు స్వందున ప్రజలు స్వర్థం గురించి ఆలోచించినప్పుడు వారికి నా కొమ్మలు గుర్తుకొస్తాయి. ప్రజలు ఎల్లప్పుడు నన్ను గుర్తుచేసుకుంటారు అన్నది. వారి కలలు నెరవేరాలని అవి కొన్ని సంవత్సరాలు ప్రార్థించాయి. కొంతకాలానికి చెట్లు సరికేవారు వచ్చారు. ఒకతను మొదటి చెట్లు వద్దకు వచ్చి ఈ చెట్లు చాలా బలంగా ఉంది దీన్ని సరికి వడంగి వానికి అమ్మితే మంచి లాభం వస్తుంది అన్నాడు. తను వడంగి చేతిలో పడితే అతను తనను ధననిధిగా మార్చగలడు కదా అని సంతోషించింది మొదటిచెట్లు. మరొకడు రెండవ చెట్లు వద్దకు వచ్చి ఈ చెట్లు బలంగా ఉంది దీనిని నొకలు తయారు చేసే వానికి ఇస్తే మంచి లాభం వస్తుంది అనుకు

న్నాడు. నొకగా మూరాలనే తన కల నెరవేరబోతున్నందుకు సంతోషంగా చనిపోయేందుకు సిద్ధపడింది రెండవ చెట్లు. చివరి అతను మూడవ చెట్లు వద్దకు వచ్చి ఈ చెట్లేమి అంత ప్రత్యేకంగా లేదు. ముందు దీనిని నరికి ఇదెలా ఉపయోగపడుతుందో తర్వాత ఆలోచిస్తాను అన్నాడు. ఆ మాట వినగానే మూడవ చెట్లు భయంతో ఇక తన కలలు ఎప్పటికి నెరవేరవు అనుకున్నది.

మొదటి చెట్లు సంతోషంగా వడంగి వద్దకు చేరింది కాని అతడు ఆ చెట్లు చెక్కుతో పశువులకు దాణాపెట్టే తొట్టిని తయారు చేశాడు. అతివిలువైన ధనరాసులతో, విలువగల రత్నాలతో కాక, జంతువులకు వేసే దాణా ఎండు గడ్డితో నింపబడే సాధారణమైన పశువులతొట్టిగా మారడంతో తన కల నెరవేరనందుకు నిరాశచెందింది.

రెండవచెట్లు నొకలు తయారుచేసే వ్యక్తి చేతిలోకి వెళ్లింది కాని అది అతి పెద్దదైన నొకలా కాక చిన్న పదవలాగా మత్స్యకారులకు ఉపయోగపడే చిన్న దోషాగా తయారు చేయబడింది. రాజులను రాణులను మోస్తూ వారి గమ్య స్థానాలకు చేర్చాలనే తన కోరిక తీరనందుకు బాధపడింది రెండవచెట్లు.

మూడవ చెట్లు పెద్ద పెద్ద కొయ్యలుగా కత్తిరించబడి కొంతకాలం నిరుపయోగంగా చీకటిలో ఉంచబడింది.

కొంతకాలానికి ఒక యువజంట వచ్చి పశువులపాకలో ఉండి ప్రసవించి తనకు పుట్టిన బిడ్డను ఆ పశువుల తొట్టీలో పడుకుండబెట్టారు. అతనికోసమే అన్నట్లు సరిపోయింది ఆ పశువుల తొట్టై బాలయేసునకు. ఈ ప్రపంచంలో అందరికంటే గొప్పవాడు అనేక రత్నరాసుల కంటే విలువైన వాడు పశువుల తొట్టీగా ఉన్న తన ఒడిలో పడుకోబెట్టబడడంతో ధననిధిగా ఉండాలనే తన కల నెరవేరనందుకు సంతోషించి మొదటిచెట్లు.

(మిగితాది 19వ పేజీలో)

కృపాదానం

1952లో కృపాదానంగారు కృష్ణజిల్లా ఆకిరిపల్లి మండలం ఈదర గ్రామంలో పాదిరిగా మెట్రోపాలిటన్ చర్చలో పనిచేశారు. అప్పుడు వారికి తొమ్మిదిమంది సంతాసం. పెద్దకుమారై ఒంగోలులో ప్రాస్యాలు చదువుటకు ఏర్పాటు చేసి, మార్త, శ్యామ్, జోసఫ్ లను ఆకిరిపల్లి ప్రైస్ స్కూలులో సెకెండ్, థర్డ్ ఫారాలలో చేర్పించాడు కృపాదానం.

స్కూలుకు వెళ్లాలంటే ప్రతిరోజు ఈదర నుండి ఆకిరిపలికి నడిచి వెళ్లాలి. ఉదయం ఎనిమిది కిలోమీటర్లు, సాయంకాలం ఎనిమిది కిలోమీటర్లు నడవాలి. ఓ వారం రోజులు స్కూల్కి వెళ్లిన తర్వాత రోజూ 16కిలోమీటర్లు నడవడం చాలా కష్టమని గ్రహించి, ఒంగోలులో తన చదివిన ఎ.బి.యం. ప్రాస్యాలులోనే పిల్లలను చదివించాలనుకున్నాడు. తన పెద్దకుమారై పిల్లలను చూసుకోగలదని యొంచి నాటి పెడ్మాస్టర్ రవివర్గారికి ఉత్తరం ప్రాసి పిల్లల సీట్లు నిర్ధారించుకొని ఒంగోలు స్కూలులో చేర్చి, ఒంగోలు నుండి తిరుగు ప్రయాణమైనాడు రైలులో. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు విజయవాడలో రైలు దిగి గొల్లపల్లి బస్సపోలో ఆకిరిపల్లి బస్సేవక్కాడు. నాటి రోజుల్లో బస్సులకు కష్ట ఉండేది కాదు. కూర్చోవటానికి చెక్కు బెంచీలు, ఆ బెంచీలు చెక్కు పోరింగ్ సకు సీలలతో బిగించి ఉండేవి. చెక్కు బెంచీలకు ప్రక్కన చెక్కు స్థంభాలను పైన ఉన్న చెక్కు టాపునకు బిగించేవారు. బస్ పెట్రోలు డీజిలుతో కాక నీటి అవిరితో నడిచేది. అందువలన బస్ వెనుక పెద్ద నీళ్ళుడ్రమ్ము, ఓ పెద్ద బొగ్గుల పొయ్యిమీద బిగించి కట్టబడి ఉండేది. రాత్రి 9 గంటలకు ఆకిరిపల్లి చేరింది బస్సు. ఆకిరిపల్లిలో బస్సుదిగి నాలుగుమైళ్ళు మట్టి రోడ్సుమీద నడిచిన తర్వాత చినుకులు ప్రారంభమయ్యాయి. ఈదర గ్రామానికి రోడ్డు లేదు. గుళ్ళపు బండ్లు కాని ఒంటెద్దు బండ్లుకాని లేవు. రాత్రి బస చెయటానికి బస్సాండు లేదు. సత్రంలో క్రైస్తవులకు చోటులేదు. సన్మాని వర్షం పడుతుంది. ఈదర వరకు మార్గం చిట్టుడవి, కాలిబాటు. ఉండి బయట చెరువు వద్ద ఓ ఇంటి అరుగు మీద ఈదర గ్రామానికి చెందిన యువకుడు నిలబడి

ఉన్నాడు. వర్షం కారణంగా కృపాదానంగారు కూడా ఆ అరుగు మీద నిలుచున్నాడు. పాదిరిగారు మీరు ఈ రాత్రి ఇక్కడ పండుకుంటారా? అన్నాడు ఆ అబ్బాయి. లేదు, నేను ఈదర వెళ్లాను అన్నాడు కృపాదానం. ఈ చీకట్లోనా? అన్నాడు ఆ అబ్బాయి. ప్రభువు ఉన్నాడు అన్నాడు కృపాదానం. రాత్రులు కూడా యేసు ప్రభువు ఉంటాడా? అని అడిగాడు. ప్రభువుకు రాత్రి పగలు అని భేధం ఉండదు అన్నాడు కృపాదానం. అయితే నేను కూడా వచ్చేదా? అన్నాడు. సరే అన్నాడు కృపాదానం. వర్షం తగ్గింది. కాని చల్లని గాలి విసురుతుంది. ఇటువంటి అనుభవం చాలాకాలం క్రితం తెలంగాణా పెద్దపల్లి అడవుల లో పాదిరిగా పని చేసేటప్పుడు కలిగింది. పదండి అన్నాడు యవ్వనస్తుడు. ఉండు ప్రార్థన చేసుకుండాము అని ప్రార్థన చేసుకొని బయలుదేరారు ఇద్దరు. ఉండు దాటిన తర్వాత రెండు మూడు కాలిబాటులు మసకగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆ అబ్బాయి పాదిరి ముఖంలోని చూస్తున్నాడు. ఇప్పుడెలా ప్రభువా అని కృపాదానం పెద్దగా ప్రార్థన చేశాడు. చిన్నగా ప్రార్థన చేస్తే ఆ అబ్బాయికి విసబదదు. ప్రార్థన ఆపంగానే ఓ పెద్దమెరువు మెరిసింది. దారి స్పష్టంగా కనిపించింది. నడువలసిన కాలిబాట మెరుస్తుంది. ఒక మైలు నడిచిన తర్వాత మరలా అదే పరిస్థితి. చుట్టూ ప్రక్కల ఎక్కడా కరెంటు లేదు. విజయవాడ, నూజివీడు వంటి పట్టణాలలో తప్పితే చాలా కొద్ది గ్రామాలలో కరెంట్ ఉండేది. మొత్తం అయిదు సార్లు దారి కనిపించనప్పుడు నిలిచి పెద్దగా ప్రార్థన చేయడం, ప్రార్థన ముగిసిన తర్వాత పెద్ద మెరువు, ఆ మెరువులో నడువ వలసిన దారి మాత్రం మెరుస్తా కనిపించడం జరిగింది. రాత్రి 12 గంటలకు ఈదర గ్రామం చేరారు. మరునాడు సాయంకాలానికల్లా చీకట్లో పాదిరిగారు ప్రార్థన చేసి మెరువు పుట్టించి దారి కనుకొని నడిపించాడు అనే వార్త ఈదర గ్రామమంతా మారుప్రోగ్రామంది.

1955లో రామాయపట్టుం సెమినరీ నుండి ఒంగోలు వచ్చిన కృపాదానంకు పొస్టరు ఉద్యోగం దొరకలేదు.

పదిమంది సంతానం. కుటుంబ పోవణకు మద్రాసులోని బెస్ట్ అండ్ కంపేనీ వారి ఉద్యోగంలో చేరాడు. కంపేనీ వారు, వారి ప్రోడక్ట్సును ఆంధ్రప్రదేశ్ అంతటా అమృటానికి ఒక వ్యాన్, వ్యాన్ నడుపుటకు ట్రైవర్, ఖర్చులకి కొంచెం డబ్బులు, కృపాదానంగారికి మంచి జీతం ఏర్పాటు చేశారు. అన్ని విషయాలలో సమ్మిద్ది ఉన్నప్పటికి ఆ దంపతులు మనస్సులోవేదన కలిగి ఉండేవారు. హన్సమృగారు టీచర్ ఉద్యోగం చేస్తుంది. కాని సేవ చెయ్యాలనే మనస్సాక్షి గద్దింపుతో జీవించసాగారు. సెమినరి చదివి, కొంతకాలం దేవుని సేవ చేసిన కృపాదానంగారు ప్రతి పట్టణంలో, గ్రామంలో తిరుగుతూ ప్రతి దుకాణమునకు వెళ్ళి తన ఉద్యోగం చేస్తున్న కంపెని గురించి వారి వస్తువులను గురించి గొప్పగా చెబుతూ డబ్బు సంపాదిస్తున్నాడు. ఈ పని దేవుని సేవ కొరకు, ప్రజల రక్షణానుభవము కొరకు చేస్తే దేవుడు తనకు తన కుటుంబానికి ఆహారం పెట్టడా? అని ఆలోచిస్తూనే రెండు భారమైన సంవత్సరాలు గడిపారు. చివరికి తెగించి ఒక రోజున వారిద్దరి సంపాదనను వదులు కొని, సంచులలో బైబిల్ పెట్టుకొని బంగోలులో నువ్వా సేవ ప్రారంభించారు. అప్పటికే బంగోలులో ఐదు మిషనేరీ కుటుంబాలు ఉన్నాయి. ఆ మిషనేరీలకు కోపం వచ్చింది. కృపాదానంను పిలిపించి నువ్వు దేవుని నామానికి అవమానం తెస్తున్నాపు. ఇద్దరు ఉద్యోగాలు మానివేస్తే నీ బిడ్డలు అనువస్త్రాలకు అల్లాడితే అది దేవునికి అవమానము కాదా అన్నారు. అయినా కృపాదానం దంపతులు ఎవరి మాటను లెక్కచేయక దేవుని సేవ చేయుటకు నిశ్చయించు కొనినారు.

హెచ్.సి.యం.లో క్రిస్తుమన్ పండుగకు క్రొత్త బట్టలు అంటే అమెరికా నుండి వచ్చిన బట్టలు ఇస్తున్నారు. అప్పుడు కృపాదానం కుమారె అరుణకు పది సంవత్సరాలు. అమె తన పేరు ఎదురుగా దేవుడే ఇస్తాడు అని వ్రాసింది. అది చూసిన మిషనేరీ భార్య అరుణకు బట్టలు ఇవ్వలేదు. అరుణ ఏదుస్తూ ఇంటికి వచ్చింది. సంగతి తెలుసుకున్న కృపాదానం, దేవుడు ఇంకా మంచి బట్టలు ఇస్తాడమ్మా అని చెప్పాడు కుమారెకి. అరుణకి మిషనేరీ భార్య సూర్యలో బట్టలు ఇవ్వ లేదని తెలుసుకున్న క్లో మెమోరియల్ హాస్పిటల్ దాక్షరమ్మ మంచి ద్రుణలు కొని అరుణకు ఇచ్చింది. (సశేషం)

(17వ పేజీ తరువాయి...)

కొంతకాలానికి సాధారణమైన చేపలుపెట్టే వారికి అనుమతిన దోనెగా ఉన్న రెండవ చెట్టులోకి కొంతమంది ఎక్కారు. వారిలో ఒకడు అమరమున నిద్రపోతుండగా సముద్రం మీద పెఢగాలి వాన లేచింది. మిగిలినవారు ప్రభువా నశించిపోతున్నాం రక్షించ మనగానే నిద్రపోతున్న యేసు లేచి గాలిని సముద్రాన్ని గద్దించి నిమ్మళింపజేశాడు. రాజులకంటే రాషులకంటే ఘనుడైన వానిని రాజులరాజు ప్రభువుల ప్రభువును మోసుకెళ్ళ నందుకు తన కల నెరవేరిందని సంతోషించింది రెండవచెట్టు.

జంకొంత కాలానికి చీకటిలో నిరుపయోగంగా ఉన్న మూడవ చెట్టు దూలాలు వెలుగులోకి తేబడ్డాయి. వాటితో ఒక సిలువ చేయబడింది. దానిని మోస్తున్న వ్యక్తిని అందరూ హేళనగా చూస్తు ఎగతాళి చేస్తున్నారు. ఇదంతా చూస్తున్న మూడవ చెట్టు సిగ్గుతో చచ్చిపోయింది. కాని ఆదివారం తెల్లవారే సరికి ఆ సిలువ ప్రపంచ మానవాళిని స్వర్గానికి తీసుకెళ్ళ ఒక మార్గంగా అత్యంత ఎత్తులో నిలుపబడింది. అందరి కంటే స్వర్గానికి అతి చేరువలో తనే ఉన్నందుకు, ప్రజలు పరలోకం గురించి ఆలోచించిన ప్రతిసారి సిలువను అంటే తనే జ్ఞాపకం చేసుకుంటారని తెలుసుకొని తన కల నెరవేరిసందుకు సంతోషించింది మూడవ చెట్టు.

మనం కూడ అనేక రకాల కలలతో కోరికలతో జీవిస్తుం టాము. మన కలలు నెరవేరేదని బాధపడుతుంటాము కాని దేవుని మీద నమిక నిరీక్షణ ఉంచితే ఖచ్చితంగా దేవుడు కథలోని మూడు చెట్ల కలలను నెరవేర్చినట్లు మన కలలు నెరవేరుస్తాడు. మనం ఊహించినదానికంటే ఆశించిన రీతి కంటే కూడ గొప్పగా మన కలలను నెరవేర్చగల సమర్థుడు మన ప్రభువు. కాబట్టి ఎన్నడు కూడ నీవున్న పరిస్థితులనుబట్టి నిరాశచెందక ఎటువంటి పరిస్థితికైన సరిపోయే ఆ దేవదేవునిపై నిరీక్షణ ఉంచి సంతోషంగా జీవిద్దాం.

“నేను మిమ్మును గూర్చి ఉద్దేశించిన సంగతులను నేనెరుగుదును, రోబోపు కాలమందు మీకు నిరీక్షణ కలుగునట్లుగా అవి సమాధానకరమైన ఉద్దేశములేగాని హానికరమైనవి కావు” యిర్చేయా 29:11

మనల్ని మనం పరీక్షించుకోవాలి

చాలాసార్లు మనకి మనం చాలా గొప్ప విశ్వాసము కలిగియున్నామని భావిస్తుంటాము. అంటే మన విశ్వాసం మనకి చాలా గొప్పగా కనబడుతుంటుంది. కానీ అది దేవుని దృష్టికి సరిపడునంతగా ఉందో లేదో మనకు తెలియదు. ఉదాహరణకి మన అవసరాలకి మనం దేవుని మిాద ఆధారపడేటప్పుడు, లేదా మన శక్తికి మించిని దేవుని ద్వారా పొందాలనుకొనేటప్పుడు, లేదా గత్యంతరంలేని పరిష్ఠితుల్లో దేవున్ని ఆశ్రయించినప్పుడు దానిని మనం విశ్వాసమని భావిస్తుంటాము. దేవుడు మనకి కీడు చెయ్యడు మేలే చేస్తాడు అనుకోవడం, దేవుడు మనకు సమస్తము అనుగ్రహిస్తాడు, మనల్ని ఇచ్ఛాంది పడనీయడు అనుకొని విశ్వసించడం అది విశ్వాసం కాదు. దేవుడు మనల్ని ఏ స్థితిలో ఉంచినా, ఎవి చేసినా, చివరికి చావడానికి కూడా సిద్ధపడి దేవున్ని నమ్మడమే నిజమైన విశ్వాసం. దేవుడు మనల్ని పేదరికంలో ఉంచుతాడు, మనల్ని పస్తు పెడతాడు, మనకు ఎలాంటి మేలు చేయడు అనుకొని ఎంతమంది దేవున్ని విశ్వసిస్తారో మనం ఆలోచించాలి. మనకు మేలు జరిగితే దేవున్ని విశ్వసించడం, కీడు జరిగితే దేవున్ని నిందించడమనేది విశ్వాసము కాదు. దేవున్ని గుడ్మిగా నమ్మడమే నిజమైన విశ్వాసము. దేవుడు ఆశ్రాపమును తన ఒక్కగానొక్క కుమారుడుని బలి ఇష్టమని అడిగినప్పుడు ఒక్కమాట కూడా మాటల్లాడకుండా తన కుమారుడుని బలి ఇష్టడానికి సిద్ధపడ్డాడు. ‘అదేంటయ్యా, సువే కడా నీ

సంతానము ఇసుక రేణువుల్లా, ఆకాశ సక్షత్రాల్లా నీ సంతానము ఉంటుందన్నావు కదా మరి ఇప్పుడు నా కుమారుడ్ని బలి ఇవ్వమంటున్నావని’ సబుగుకోలేదు. ఎందుకంటే స్త్రీ ధర్మము నిలిచిన శారా మృతతుల్యమైన గర్భములో నుండి జీవమును పుట్టించిన దేవునికి అసాధ్యమైనది ఏదీ లేదని ఆశ్రాపము హృదయపూర్వకంగా నమ్మడు. చర్చికి వెళ్తేనో, బైఖిలు చదివితేనో, ప్రార్థన చేసుకుంటేనో విశ్వాసులము అవ్వము. మన విశ్వాసము పరీక్షింపబడి అందులో మనం విజయం సాధిస్తేనే విశ్వాసుల మపుతాము. శోధనలచేత మన విశ్వాసము పరీక్షింపబడకపోతే మన విశ్వాసమునకు విలువ లేదు. దేవుడు అందరినీ శోధించడ గానీ, ఎవరైతే శోధనల ద్వారా పరీక్షింపబడటానికి అర్థులో వారినే శోధస్తాడు. శోధించబడుటకు తగినంత విశ్వాసం మనకి పుంటేనే దేవుడు మనల్ని పరీక్షిస్తాడు. పరీక్షలో మనం నెగ్గినప్పుడు దేవుని యొదుట మనకు మెప్పు కలుగుతుంది. నశించిపోవ సువ్వద్దము అగ్ని పరీక్ష వలన శుద్ధమరచబడుచ్చుది గదా? దానికంటే అమూల్యమైన మీ విశ్వాసము ఈ శోధనల చేత పరీక్షకు నిలిచినదై, యేసుక్రీస్తు ప్రత్యక్షమైనప్పుడు మీకు మెప్పును మహిమయు ఘునతయు కలుగుటకు కారణమగును’ (1పేతురు 1:7). శోధనల ద్వారా పరీక్షింపబడుటకు తగిన విశ్వాసం మనకి ఉందో లేదో, అది దేవుని దృష్టికి అంగీకార యోగ్యంగా ఉందో లేదో బైఖిలు ద్వారా సరిచూసుకుందాం.

అంటరైట్యోల్ తెలుగు బైబిల్

మీరు ఎక్కడున్నానురే, మీ స్క్యార్ ఫోన్, ల్యాప్‌టాప్, డెస్క్‌టాప్‌లలో తెలుగు బైబిల్ చూడవచ్చును. అంతేకాక తెలుగు-ఇంగ్లీషు ప్యారలల్ బైబిల్, తెలుగు ఆడియో బైబిల్, తెలుగు బైబిల్ ఎన్సైక్లోపీడియా, తెలుగు ఆడియో, వీడియో పాటలు, తెలుగు పాటల రచనలు, అద్భుత సాక్షీములు, తెలుగు క్రైస్తవ సినిమాలు, బైబిల్ వాలోపేపర్స్, తెలుగు క్రైస్తవ పుస్తకములు, క్రైస్తవ విహార వేదిక, మీ ప్రార్థన అవసరతల కొరకు ప్రార్థనా గది... ఇంకా మరెన్నో మీ కోసం... నేడే దర్శించండి... www.onlinetelugubible.net

www.onlinetelugubible.net

దేవుడు - సీరి

జాగ్రత్త పదుడి! అని యేసుప్రభువు చెప్పాడు. జాగ్రత్త పదుడి అంటే అపాయము పొంచి వున్నది అని హెచ్చరిక. యేసుప్రభువు ఈ విషయం చెప్పినప్పుడు, ఒక వ్యక్తి వచ్చి తన సహాదరుడు పిత్రార్థితములో తనకు రావలసిన భాగమును ఇప్పుడం లేదని చెబుతున్నాడు. ఇందులో దేవుని కేమి సంబంధం లేదు. కనీసం ప్రభువు అతని ఓదార్థినట్లుగా కూడా కనబడటం లేదు. పైగా మీకు తీర్పు తీర్పటానికి నన్నెవరు నియమించారు? అంటున్నాడు. ఆ వ్యక్తి ఆస్తికోసం ఎంతమంది చుట్టూ తిరిగాడో ఎన్ని అవస్థలు పడ్డడో, చివరికి యేసుప్రభువుకు చెబితే ఆయన సహాయం చేస్తాడని అనుకున్నాడు. ఆస్తిలో భాగం, ఆస్తి కొరకు పోరాటం ఈ విషయాలు వినటానికి కూడా ప్రభువుకు ఇష్టంలేనట్లుగా ఉంది. తన మాట వినేవారు, తను చెప్పినట్లుగా జీవించాలి అనుకొనే వారందరి కొరకు యేసు మీరు ఏ విధమైన లోభమునకు చోటివ్వకుండా జాగ్రత్త పదుడి అంటున్నాడు. తన దగ్గరకు వచ్చిన వ్యక్తికి ఆకలిగా లేదు. అతడు అన్ని విషయాలలో కలిగి వున్నవాడైనను తనకు తండ్రి వలన వచ్చే ఆస్తి కావాలి.

ఈ లోకములో ఎవరైనా నీకు అన్యాయము చేస్తే అంటే నీ మీద వ్యాజ్యము వేసి నీ అంగీని తీసుకొన గోరిన యెదల వానికి నీ పైవస్త్రమును కూడా ఇచ్చియేయము అని మత్తయి ప్రాస్తే, నీ పైబట్టు ఎత్తుకొని పోవు వానికి నీ అంగీని కూడా ఎత్తుకొనిపోకుండా అడ్డగించకుము అని లూకాలో ప్రాయ బడింది. నిన్ను అడుగు ప్రతివానికి ఇమ్ము, నీ సామ్ము ఎత్తుకొని పోవు వానియెద్ద దాని మరల అడుగవద్దు. ఈ మాటలు నీ తమ్మునికో, నీ అస్తుకో, నీ తండ్రికో, నీ పొరుగు వానికో చెబితే నీకు పిచ్చిపట్టింది అని అంటారు. యేసు ప్రభువును తన సాంతవాళ్ళే ఆ మాట అన్నారు (మార్కు 3:21). ఈ మాటలు మనలను ఆచరించమని యేసుప్రభువు చెప్పాడు. యేసు మాటలను మనం మన జీవితంలో

నెరవేర్పు పూనుకుంటే మనం ధనము, ఆస్తి కూర్చుకోవటం మానివేస్తాం, దాని విషయం ఆలోచించము.

నిన్ను అడుగు ప్రతివానికి ఇమ్ము, నీకు మరల తిరిగి ఇస్తాడని కాదు. యేసు చెప్పాడు కనుక యేసుకు ఇస్తున్నా మని గ్రహించాలి. అణచి కుదిలించి దిగజారునట్లు ఆయన మనకు తిరిగి ఇస్తాడు. ఇది ఆయన వాగ్దానము.

ఒక ధనవంతునికి భూమి సమృద్ధిగా పండిందంటే అది వాని మహాత్యం కాదు. అతను నేలలో పెట్టిన గింజను ముప్పడంతలుగాను, అరువదంతలుగాను, సూరంతలు గాను ఫలింపజేసింది ప్రభువే. మనం సమృద్ధి కలిగి ఉన్నామంటే అది మన కష్టం, మన తెలివి, మన జ్ఞానము వలన కాదు. ప్రభువు ఇచ్చాడు. కాబట్టి ప్రభువు చెప్పిన విధముగా చెయ్యాలి. అలా కాకుండా ఇదంతా నాకు, నా కుటుంబానికి దేవుడిచ్చాడు, ఇంట్లోకి నేనేమి తేవాలి? కొత్త ఇల్లు కట్టించుకోవాలి అని సొంత పనులను గూర్చి ఆలోచించకూడదు. యేసు ఐదు రౌటైలను రెండు చేపలను పట్టుకొని ఆకాశము వైపు కన్నులెత్తి ఆళీర్పుదించి, ఆ రౌటైలను విరచి, అందరికి వడ్డించుటకు తన శిమ్ముల చేతికిచ్చాడు. మనకు దేవుడు సమృద్ధిగా ఇచ్చేది, ఇతరులకు పంచటానికి. మన ఇంటికి వచ్చిన వారికి ఇష్టటానికి దేవుడు మనకు కొంత ఇస్తే అది నాది, నా కుటుంబానిది అని, వచ్చిన వారిని చూసి విసుక్కొని రేపబి కొరకు డబ్బు దాచుకుంటున్న నీకు ఆ రేపు లేకపోతే... దేవుడు మనలను చూచి వెప్రివాడా... ఈ రాత్రి నీ ప్రాణము నడుగుచున్నారు అంటున్నాడు. అంటే రేపు దేవునిది. కాబట్టి దేవుని నమిస్తు ఆయనసై ఆనుకొని దేవుడు నీకిచ్చిన తలాంతులను వాడు. భూమి(బ్యాంకు)లో దాచుకోవద్దు. ప్రభువు మనకు డబ్బులు ఇవ్వాలని సమృద్ధిగా ఇవ్వాలని కోరుకుంటాము, ప్రార్థిస్తుం టాము. కాని ఆయన ఇచ్చిన దానిని ఆయన చెప్పిన రీతిలో కాపాడుకొనమంటే అది పద్ధతి కాదు.

లోకంతీరు

(పుట్టుక చావు మధ్య సంబరం)

మన శరీరము మీద దేవునికి పూర్తి హక్కు ఉంది. అయినప్పటికీ దేవుడు మనల్ని ప్రేమించటం వలన మనకి పూర్తి స్నేచ్ఛని ఇచ్చాడు. మనం స్నేచ్ఛందంగా ఆయన దగ్గరకి రావాలని కోరుకుంటున్నాడు. అయితే మనిషి సాతాను పన్నిన వలలో మనిషి చిక్కుకుని సాతానుకు బంధిగా బ్రతుకుతున్నాడు. మనమ్యలు బలహీనతలను గ్రహించిన దేవుడు తన బిడ్డలైన ఎంతో మంది ద్వారా విడిపించడానికి ప్రయత్నిస్తూనే ఉన్నాడు. అయితే మనమ్యలు తమ హృదయ కారిన్యముచేత, ఈ లోక ఆశ్లైన శరీరాశ, నేత్రాశ, జీవపుడంబము అను వాటికి బంధిగా చిక్కుబడిపోయాడు.

మనిషిని పుట్టించిన దేవుడు వారి మీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుంటే మనమ్యలు దేవుని మీద తిరుగబడ్డారు. ఆందుకే దేవుడు యొపయా 1:2లో ప్రకృతితో “ఆకాశమూ, ఆలకించుము; భూమీ, చెవియొగ్గము. నేను విల్లలను పెంచి గొప్ప వారినిగా

పుట్టుక

**దేవుడైన యొహోవా
నేలమంటితో నరుని
నిర్మించి వాని నాసికా
రంద్రములలో
జీవవాయువును
ఉండగా నరుడు జీవాత్మ
అయిను (ఆధ.2:7)**

చేసితిని వారు నా మీద తిరుగబడి యున్నారు” అని తన బాధనంతా చెప్పుకుంటున్నాడు. ఎంత ఆశ్చర్యము. ఒక్క క్షణంలో మానవ జాతినంతా మసి చెయ్యగల శక్తిగల దేవాది దేవుడు ఒక సామాన్యాడిలా ఎంతగా బాధపడుతున్నాడో చూస్తే దేవుడు మనిషిని ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నాడో అర్థం అవుతుంది. మన పుట్టుక వలన మనము సంతోషంగాలేము, దేవుడిని సంతోషపెట్టటం లేదు. తల్లి గర్భంలో ప్రవేశపెట్టబడిన కొన్ని కోట్ల మందిని కాదని నిన్ను నన్ను ఎన్నుకుంటే చివరికి మనం దేవునికి మిగిల్చింది వేదన మాత్రమే.

ఈ భూమి మీద పుట్టిన ప్రతి మనిషి చనిపోవడం అనివార్యం. ఈ భూమి మీద మనిషి జీవితానికి ముగింపే చావు. దేవుడు నరుని చేసినప్పుడు అతనికి మరణము

నిర్ణయించబడలేదు. తన స్వరూపము చొప్పున, తన పోలికె చొప్పున తన స్వహాస్తాలతో నిర్మించుకున్న మనిషి చనిపోవాలని కోరుకుంటే దేవుని ప్రేమకు అర్థం లేదు. దేవుడు మనిషిని ప్రేమించి యిచ్చిన స్నేచ్ఛను దుర్మినియోగం చేయడం వలన సంక్రమించినదే చావు. నరుడు దేవుని ప్రేమను అర్థం చేసుకోలేకపోవడం వలన, దేవుని పోచ్చరి కను నిర్మిక్యం చేయడంవలన, దేవుని ఆజ్ఞను పాటించక పోవడం వలన చావు మనిషి జీవితంలోకి ప్రవేశించింది.

దేవుడు మనిషిని ఎంత ప్రేమించాడో మనిషిని తన స్వహాస్తాలతో నిర్మించడం ద్వారా చూపించాడు. సృష్టి యావత్తును తన నోటి మాట ద్వారా సృష్టించిన దేవుడు మనిషిని మాత్రం తానే స్వయంగా నిర్మించి, తన నాసికా రంద్రాలలో జీవపయువును ఊడగా నరుడు జీవాత్మ ఆయ్యాడు. తన స్వరూపము, తన పోలికగా నిర్మించిన మనిషి కోసమే ఈ సృష్టి యావత్తును చేశాడంటే దేవుడు మనిషికి ఎంత చేసితిని వారు నా మీద తిరుగబడి యున్నారు” అని తన విలువ ఇచ్చాడో అర్థమపుతుంది. మనిషిని చేసిన తర్వాత, మనిషి యొక్క అవసరతలు ఏంటో తెలుసు కొని, సృష్టిని చెయ్యలేదు. మనిషికి ఏమేమి అవసరమో, వాటన్నిచీని ముందుగానే సృష్టించి, తాను చేసినవి మంచిది అనిపించిన తర్వాతనే మనిషిని సృజించాడు దేవుడు. మనిషిని సృష్టించిన తర్వాత ఇంక ఎలాంటి వాటిని మనిషి కోసం సృష్టించలేదు. మనిషి ఈ భూమీయద బ్రతకటానికి తాను సృష్టించినవి తప్ప ఇంకేమి అవసరం లేదని దేవుడు భావించాడు. తను ఎంతో ప్రేమంచి, తన కోసం ఏర్పరచుకున్న మనిషి కోసం సృష్టించే ప్రతిది మనిషి ఎంతో ఇష్టపుడాలన్న తాపత్రయంతో ప్రకృతి అందాలతో ఈ సృష్టిని చేశాడు దేవుడు. మనం ఎంతో ఇష్టపడే వాళ్ళు మొదటిసారి మన ఇంటికి వస్తారని తెలిసినప్పుడు, ఇంటిని బాగా శుభ్రం చేసి, అలంకరించి,

వారికి ఇష్టమైన భోజన పదార్థములను తయారుచేసి, వారిని మెప్పించాలని ఉబలాటపడటం వారి మీద మనకున్న ప్రేమని తెలియచేస్తుంది. అలాగే దేవుడు కూడా మనమ్యుల కోసం సృష్టిస్తున్న ఈ లోకాన్ని ఎంతో అందంగా, ఉపయోగకరంగా సృష్టించి మనమ్యులను తాను ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నాడో తెలియజేశాడు.

అయితే తాను ఇంతగా ప్రేమిస్తున్న మనమ్యులు తన పట్ల ఎలాంటి భావము కలిగియున్నారో తెలుసుకోవాలని అనుకున్నాడు. తినడానికి ఎటు చూసినా పండ్లతో నిండిన పచ్చని చెట్లు, అందమైన ప్రకృతి, అంతకంటే అందమైన భార్య, జంతువులు, పక్కలు, తోటలో ప్రవహించే నదులు, ఇంతటి మంచి జీవితం ఇచ్చిన దేవుని పట్ల మనిషి కృతజ్ఞతా భావముతో ఉన్నాడో లేదో దేవునికి తెలుసు వాలనిపించింది. అందుకే మంచిచెడ్లల తెలివినిచ్చే చెట్లన్ని వేశాడు. దానితో పాటు జీవవృక్షఫలము చెట్లు కూడా వేశాడు. అయితే మంచిచెడ్లల తెలివినిచ్చే చెట్లు ఫలము మాత్రము తినవద్దని చెప్పాడు.

దానిని తిను దినమున నిశ్శయముగా చనిపోతారు అని పొచ్చరించాడు. తినడానికి ఎన్నో పండ్లనిచ్చాడు, ఏ చెట్లు ఫలమునైనా నిరభ్యంతరంగా తినమని చెప్పాడు, జీవవృక్ష ఫలము కూడా తినవచ్చాము. కేవలం ఒకే ఒక్క చెట్లు ఫలము మాత్రం తినవద్దని చెప్పాడు. తినడం అనేది ఆకలికి సంబంధించింది. ఆకలి అయినప్పుడు దేవుడు వారికిచ్చిన ఫలాలతో కడుపు నింపుకోవచ్చు. దేవుడు తినవద్దని చెప్పిన ఫలము తినాల్సిన అవసరత ఏమీ లేదు.

అయినప్పటికీ, దేవుని పొచ్చరికను కాదని తమకు అవసరం లేనిదానిని కోరుకొని చావు కొని తెచ్చుకున్నారు. దేవుని మాట వినకుండా సాతాను మాట విని దేవుని ఆజ్ఞను మీరటం వలన మనిషి జీవితంలోకి చావు ప్రవేశించింది. ఆజ్ఞ అతిక్రమము పాపము కాబట్టి, వీరు దేవుని ఆజ్ఞను మీరి పాపము చేసినందువలన వారి జీవితాలకు రోజులు

మొదలయ్యాయి. తాను నిర్మించుకున్న మనిషి తనకు లోభది, తన మాట విని నిరంతరం జీవించాలని కోరుకున్న దేవుని ఆశలని నీరుగార్చి దేవునికి మనోవేదన కలిగించిన మనిషి, కష్టాలతో పాటు తన జీవితానికి అంతమైన చావుని తన జీవితములోనికి తనకు తానుగా ఆహ్వానించుకున్నాడు.

ఆది దంపతులైన ఆదాము, హావుల ద్వారా సర్వమాన వాళీకి సంక్రమించిన ఈ చావు మనమ్యులను దుఃఖ సంద్రములో ముంచివేస్తుంది. మరణము చాలా భయంకర మైది. చావుకి పక్కపొతుము లేదు. ప్రతి ఒక్కరిని సమానంగా చూస్తుంది. పేద, గొప్ప, కులము, మతము, వర్షము అన్న భీధము లేకుండా అందరికీ వర్తిస్తుంది.

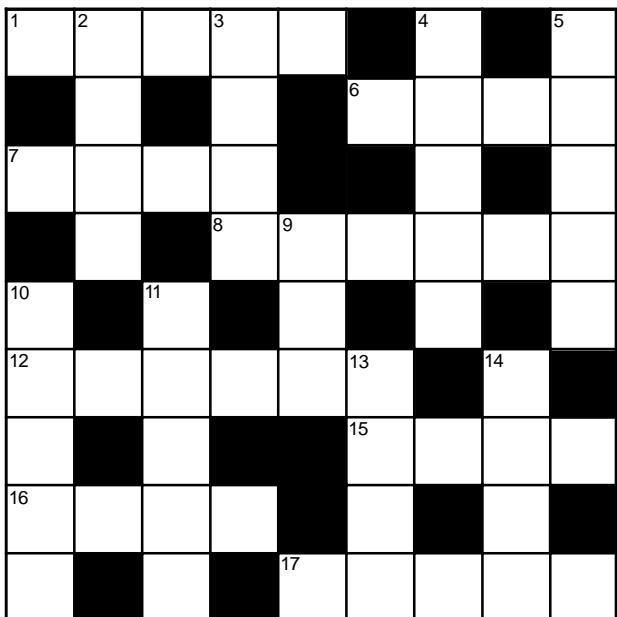
చా వ్య

పిలయనగా నేల నుండి నీవు తీయబడితివి; నీవు మన్మే గనుక తిలగి మన్మేషణుచువని చెప్పేను (ఆధి.3:18)

కొన్ని కోట్ల ఆస్తి ఉన్నహాడు కూడా చావాల్సిందే. చావంటే అందరికీ భయమే. చావకుండా పుండటానికి ఎంతో డబ్బు భర్య చేస్తారు. ఎన్నో జాగ్రత్తలు తీసుకుంటారు అయినా చచ్చిపోతారు. వివితమే మిటంటే, నేను చస్తాను కదా అని చచ్చే వరకు చావు గురించి ఎవ్వరూ ఆలోచించరు. అందుకే చచ్చేదాక చాలా ధీమాగా

బ్రతుకుతుంటారు. మేమెప్పటికీ చావము అన్నట్లు డబ్బు సంపాదించటంతోనే కాలం వెళ్ళబుచ్చుతుంటారు. ఒకవేళ ఎవరైనా మేము ఎప్పుడు చనిపోతామో తెలియదు కదా అని ఆలోచిస్తే డబ్బు కూడబెట్టుకోవాలన్న ఆస్తి కనుపరచరు. చాలామంది డబ్బు సంపాదించటానికి తమ బ్రతుకును వెళ్ళబుచ్చుతుంటారు.

కీర్తనలు 90:10లో ప్రాయబడిన ప్రకారము నరుల ఆయుష్మాలము డెబ్బె సంపత్తురాలు అని, ఒకవేళ బలముంటే ఎన్నట్లు సంపత్తురాలు అని దైవజనుదైన మోషే తన ప్రార్థనలో తెలియజేశాడు. అయితే దేవుడు ఇచ్చిన ఆయుష్మాలము అంతా అనుభవించకుండానే అర్థంతరంగా చనిపోయే వాళ్ళు ఉన్నారు. వారి వారి క్రియల ఫలితంగా మనమ్యులు చావు దగ్గరకు పోతుంటారు. దేవుడు వారికిచ్చిన ఆయుష్మాన్ని వారే తగ్గించుకుంటారు. (ఇంకా పుండి)

ఎంచుక్క గ్రంథ ఎంచుక్కనా ఎట్లిక - 8

10. యేసు అరపెకెలు పన్ను కట్టిన పట్టణం
తారుమారైంది (5) (మత్తులు)
11. శీర్శసనమేసిన బీదవిధవరాలి కానుక (5)
13. తారుమారైన అబీమెలెకు స్నేహితుడు (4) (ఆది)
14. తారుమారైన హన్నా కుమారుడు (4)

పరిశుద్ధ గ్రంథ పరిశోధనా పట్టిక - 7 జవాబు

అడ్డం :

- ఏథెన్స్సులో కొండరు పోలును ఇలా అన్నారు (4) (అపో)
- యెహు ఎవరి మీద కుటు చేసెను (4) (2రాజులు)
- నేను న్యాయము----(4) గాను నీతి మట్టవుగుండు
గాను పెట్టేదను (తారుమారు) (యెషయా)
- తిరగబడిన ఉరిమెడివారు (6) (మార్పు)
- బైబిల్లోని కవలలలో రెండవ జంట (6) (ఆది)
- బలవంతులైన 128 మందికి పెద్ద (4) (నెహా)
- నీ జల ప్రవాహారల ధ్వని విని కరడు ---- (4)
పిలుచుచున్నది (కీర్తనలు 42)
- నా ----- (5) నీ పశములో ఉన్నవి. (తారుమారు)
(2 కీర్తనలు)

నిలువు :

- 4వేల మందికి భోజనం పెట్టాక యేసు ఈ
ప్రాంతములకు వచ్చేను (4) (మార్పు)
- నిన్ను గూర్చియు నీ ---గూర్చియు జాగ్రత్త కలిగి
యుండుము (4) (బహువచనం) (1తిమోతి)
- ‘కొం’ ‘డు’ మధ్య దేవాని పర్వతము (5) (నిర్మమ)
- తారుమారైన ఎల్యూకీము మారుపేరు (5) (2రాజులు)
- ఆభరణములచేత నీ చెక్కిళ్ళును ---- (3) ల చేత నీ
కంరమును శోభిల్లుచున్నవి. (పరమ) (తారుమారు)

1	ర	2	కొ	3	తి	4	మె	5	ఆ	6	ల	యు	ము		
7	శీఖ		ర		8	రీ		క్ష		ప		9	క	ర్ష	
			10	కు	11	రా	బా		12	ద	13	ము	పొ		
14	జ				తి			15	సో			సం		16	ఐ
17	గ	యే		లు	బ్రి			18	అ	రా	రా				తు
					తు			19	సో		ధ్వ				కు
20	ము		క	21	లు			22	రు	గ		23	పో		
24	ఐ	బ్రొ		25	గు	రు		గు			26	సో	27	టు	
28	తి	ని	స్న	ది				29	చి	ల్ల	కు				పెం

పరిశుద్ధ గ్రంథ పరిశోధనా పట్టిక - 7
సరైన జవాబులు పంపించిన వారు

1. శీమతి శాంతాగ్రేస్, మచిలీపట్నం
2. డి. మెర్సీ ఇక్రాయెల్, నెల్లూరు
3. డి. సురేష్ కమార్, రెంపడం, విజయనగరం
4. జి.యస్.యస్. ప్రసాద్, వైజాగ్
5. కె. రూత్ ఇవాంజిలిన్, హైదరాబాద్
6. టి. సుదర్శన్, నంద్యాల